

การออกแบบนิตยสารแฟชั่นสำหรับผู้ชาย MANIFESTO
MEN FASHION DESIGN MAGAZINE MANIFESTO

T120925

นายธีทัต ระสินานนท์

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน.....120925
วัน, เดือน, ปี.....3.12.19.2555

b. 120925
i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศิลปะศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2553-54

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การออกแบบนิตยสารแฟชั่นสำหรับผู้ชายชื่อ MANIFESTO
MEN FASHION DESIGN MAGAZINE “MANIFESTO”

นายธีทัต ระสินานนท์
MR. T-THUT RASINANONT

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาศิลปะศิลป์

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์..... วันที่ 4 เม.ย. 64
(อาจารย์พิรพงษ์ พงษ์ประภาพันธ์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์ การออกแบบนิตยสารแฟชั่นสำหรับผู้ชาย MANIFESTO
MEN FASHION DESIGN MAGAZINE MANIFESTO

ชื่อ นายธีทัต ระสินานนท์
สาขาวิชา นิเทศศิลป์
คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2553
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ พีรพงษ์ พงษ์ประภาพันธ์

บทคัดย่อ

จากการศึกษาโครงการนี้วัตถุประสงค์สำคัญคือ ศึกษาแนวทางที่ถูกต้องและแนวทางใหม่ๆ สำหรับการทำนิตยสาร เพื่อนำเสนอรูปแบบและแนวคิดให้โดดเด่นมีความน่าสนใจ สำหรับการทำงานออกแบบนิตยสารแฟชั่นสำหรับผู้ชาย ซึ่งการนำเสนอของนิตยสารจะแตกต่างจากนิตยสารที่มีอยู่โดยทั่วไปตามท้องตลาด โดยนำเสนอรูปแบบที่เน้นเชิงพาณิชย์เป็นหลัก การรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับนิตยสาร จึงรวบรวมข้อมูลทางการแต่งตัวของผู้ชายเป็นหลัก ให้มีความน่าสนใจตรงกับกลุ่มเป้าหมายที่สนใจในเรื่องของแฟชั่นการแต่งกาย โดยใช้ประโยชน์ในแง่ของการจัดหน้าให้มีความเหมาะสมกับสิ่งที่นำเสนอและน่าสนใจรวมถึงการใช้สีและรูปทรงต่างๆมาประกอบกับเรื่องที่น่าสนใจ เพื่อตอบสนองความต้องการ และสนใจทางด้านนี้ โดยใช้เวลาในการศึกษา และจัดทำโครงการศิลปนิพนธ์เพื่อเป็นแนวทางต่อตนเอง และการทำงานด้านนี้ในอนาคต ซึ่งได้ถูกรวบรวมไว้ หนังสือฉบับนี้จะกล่าวรายละเอียดในส่วนต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

การทำศิลปนิพนธ์ในครั้งนี้ประสบความสำเร็จได้ด้วยดี หลังจากใช้เวลาศึกษาค้นคว้า และจัดทำเป็นระยะเวลาานาน ด้วยความช่วยเหลือและเอาใจใส่เป็นอย่างดี จากบุคคลหลายๆท่านที่ให้การปรึกษาแนะนำในการปรับปรับแก้ไข รวมถึงบุคคลที่ทำให้ภาพสมบูรณ์ขึ้น

ขอขอบคุณ	อาจารย์พีรพงษ์	พงษ์ประภาพันธ์
	คุณพิชญ์	วิสารทวงศ์
	คุณชนาธิป	แก้วสุข
	คุณธันวา	เทียมเมฆ
	คุณวรกร	ฤทัยวณิชกุล
	คุณศุภณัฐ	เจริญนพพร
	คุณคุณากม	กลีนขจร
	คุณนัฐพล	กล้าหาญ
	คุณภัทรศรัณย์	ศรีเดือนสร้อย
	คุณอนันดา	ฉลาดเจริญ
	คุณศรัณย์ธรณ์	ระสินานนท์
	คุณประภาส	ระสินานนท์

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	ก
กิตติคำประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพประกอบ.....	ง
บทที่	
1. บทนำ	
1.1 ความสำคัญของโครงการ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	1
1.3 ขอบเขตของโครงการ.....	2
2. ประวัติความเป็นมา	
2.1 ประวัตินิตยสาร.....	3
2.2 ประเภทนิตยสาร.....	7
3. การรวบรวมข้อมูล	
3.1 ศึกษาตยสารที่มีลักษณะใกล้เคียง.....	9
3.2 ศึกษาวิธีการออกแบบจัดวาง.....	12
4. ขั้นตอนการทำงาน	
4.1 การวางแผนทางนิตยสาร.....	20
4.2 การวางแผนทางของ Art Direction.....	20
4.3 สรุปเนื้อหา.....	23
4.4 ตัวอย่างแบบร่าง.....	25
5. งานที่เสร็จแล้ว	
5.1 ตัวอักษรที่ใช้สำหรับนิตยสาร.....	51
5.2 โลโก้.....	53
5.3 Heading column.....	54
5.4 สัญลักษณ์ที่ใช้สำหรับนิตยสาร.....	55
5.5 Dummy.....	56
5.6 ผลงานรูปเล่มนิตยสาร.....	57
6. บทสรุปและข้อเสนอแนะ	
บรรณานุกรม.....	74
ประวัติผู้แต่ง.....	75

สารบัญภาพประกอบ

รูปที่

1. ตัวอย่างนิตยสารที่มีลักษณะใกล้เคียง(1).....	9
2. ตัวอย่างนิตยสารที่มีลักษณะใกล้เคียง(2).....	10
3. ตัวอย่างนิตยสารที่มีลักษณะใกล้เคียง(3).....	11
4. ตัวอย่างแบบร่างภาพดินสอ หน้าปก.....	25
5. ตัวอย่างแบบร่างภาพดินสอ หน้า Introduction.....	26
6. ตัวอย่างแบบร่างภาพดินสอ หน้า Manfold / New lifestyle.....	27
7. ตัวอย่างแบบร่างภาพดินสอ หน้า Manerism / Trends.....	28
8. ตัวอย่างแบบร่างภาพดินสอ หน้า Manners / Designer interview(Patsarun Sriluansoi).....	29
9. ตัวอย่างแบบร่างภาพดินสอ หน้า Manners / Designer interview(Ananda Chaladchalern)...	30
10. ตัวอย่างแบบร่างภาพดินสอ หน้า Manic / Fashion set (1).....	31
11. ตัวอย่างแบบร่างภาพดินสอ หน้า Manic / Fashion set (2).....	32
12. ตัวอย่างแบบร่างภาพดินสอ หน้า Manic / Fashion set (3).....	33
13. ตัวอย่างแบบร่างภาพดินสอ หน้า Manual / Fashion lifestyle(Making sense of pattern).....	34
14. ตัวอย่างแบบร่างภาพดินสอ หน้า Manual / Fashion lifestyle(The original icon).....	35
15. ตัวอย่างแบบร่างภาพดินสอ หน้า Manual / Fashion lifestyle(Maison Martin Margirla).....	36
16. ตัวอย่างแบบร่างภาพดินสอ หน้า Manmade / Make yourself.....	37
17. ตัวอย่างแบบร่างภาพดินสอสัญลักษณ์ที่ใช้ในนิตยสาร.....	38
18. ตัวอย่างแบบร่างหน้าปก.....	39
19. ตัวอย่างแบบร่างหน้า Manfold /New lifestyle.....	40
20. ตัวอย่างแบบร่างหน้า Manners / Designer interview(Patsarun Sriluansoi).....	41
21. ตัวอย่างแบบร่างหน้า Manners / Designer interview(Ananda Chaladchalern).....	42
22. ตัวอย่างแบบร่างหน้า Manic / Fashion set (1).....	43
23. ตัวอย่างแบบร่างหน้า Manic / Fashion set (2).....	44
24. ตัวอย่างแบบร่างหน้า Manic / Fashion set (3).....	45
25. ตัวอย่างแบบร่างหน้า Manual / Fashion lifestyle(Making sense of pattern).....	46
26. ตัวอย่างแบบร่างหน้า Manual / Fashion lifestyle(The original icon).....	47
27. ตัวอย่างแบบร่างภาพดินสอ หน้า Manual / Fashion lifestyle(Maison Martin Margirla).....	48
28. ตัวอย่างแบบร่างหน้า Manmade / Make yourself.....	49
29. ตัวอย่างแบบร่างหน้า Advertising.....	50
30. การออกแบบตัวอักษรที่ใช้สำหรับนิตยสารชุดที่1.....	51
31. การออกแบบตัวอักษรที่ใช้สำหรับนิตยสารชุดที่2.....	52

32. ภาพแบบโลโก้ชนิดยสาร.....	53
33. ภาพ Heading Column	54
34. ตัวอย่างแบบสัญลักษณ์ที่นำมาใช้.....	55
35. Dummy.....	56
36. หน้าที่ 1 หน้าปก.....	57
37. หน้าที่ 2-3 Advertising & Member.....	58
38. หน้าที่ 4-5 Advertising & Member.....	59
39. หน้าที่ 6-7 Introduction.....	60
40. หน้าที่ 8-9 Manfold / New lifestyle.....	61
41. หน้าที่ 10-11 Manerism / Trends.....	62
42. หน้าที่ 12-13 Manners / Designer interview(Patsarun Sriluansoi).....	63
43. หน้าที่ 14-15 Manners / Designer interview(Ananda Chaladchalern).....	64
44. หน้าที่ 16-17 Manic / Fashion set (1).....	65
45. หน้าที่ 18-19 Manic / Fashion set (2).....	66
46. หน้าที่ 20-21 Manic / Fashion set (3).....	67
47. หน้าที่ 22-23 Manual / Fashion lifestyle(Making sense of pattern).....	68
48. หน้าที่ 24-25 Manual / Fashion lifestyle (The original icon).....	69
49. หน้าที่ 26-27 Manual / Fashion lifestyle (Maison Martin Margirla).....	70
50. หน้าที่ 28-29 Manmade / Make yourself.....	71
51. หน้าที่ 30-31 Advertising.....	72
52. หน้าที่ 32 Advertising.....	73

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของโครงการ

ปัจจุบันสื่อสิ่งพิมพ์ถือเป็นสิ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อผู้บริโภค เนื่องจากหาซื้อได้ง่าย ราคาไม่สูง สามารถเข้าถึงผู้บริโภคได้ง่าย นิตยสารถือเป็นสิ่งพิมพ์รูปแบบหนึ่ง ที่เข้าถึงง่ายกว่าสิ่งพิมพ์รูปแบบอื่นๆ ทั้งยังบ่งบอกลักษณะบุคลิก, วัฒนธรรม, ค่านิยมของสังคมได้เป็นอย่างดี อนึ่งถ้าพูดถึงเรื่องของแฟชั่น ก็มีอิทธิพลไม่น้อยกับบุคคลต่างๆในประเทศไทย ไม่ว่าจะอยู่ในสถานะใดก็ตาม ในกรณีที่ศึกษาอยู่นั้น เกี่ยวข้องกับเรื่องการแต่งกายของผู้ชาย ซึ่งในปัจจุบันนิตยสารที่ว่าด้วยเรื่องของการแต่งตัวของผู้ชายที่เนื้อลึกลับและเป็นเฉพาะทางอย่างเดียวยังไม่มีอยู่ในท้องตลาด ซึ่งถ้าลองเปรียบเทียบกับความต้องการของผู้ที่สนใจในเรื่องของแฟชั่นการแต่งตัวก็เริ่มมีมากขึ้นเรื่อยๆ เป็นโจทย์ต่อมาว่าทำไมถึงไม่มีหนังสือที่รองรับความต้องการนี้อย่างชัดเจน

โครงการนี้จึงได้ริเริ่มขึ้นมาเพื่อตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภค โดยจัดทำเป็นนิตยสารเฉพาะทางที่ว่าด้วยเรื่องของการแต่งกายของผู้ชายเพียงอย่างเดียว ในภาพลักษณ์การออกแบบที่ต่างออกไปจากเดิมอย่างสิ้นเชิง ซึ่งสอดคล้องความหมายเอาไว้ในส่วนต่างๆของหนังสือ

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการออกแบบนิตยสารเฉพาะทาง
2. เพื่อค้นคว้าและทดลองวิธีการนำเสนอ การออกแบบจัดวางในรูปแบบใหม่
3. เพื่อศึกษาแนวทางการออกแบบกราฟิกและตัวอักษรในการจัดทำนิตยสาร
4. เพื่อศึกษากระบวนการ ขั้นตอนการผลิตนิตยสาร
5. เพื่อศึกษาความน่าสนใจในนิตยสาร

กลุ่มเป้าหมาย

ผู้ชาย อายุระหว่าง 20-40 ปี ที่สนใจเรื่องแฟชั่นการแต่งกาย เป็นผู้ที่หมั่นดูแลภาพลักษณ์ตัวเองอยู่เสมอ มีความคิดความอ่าน มีความเป็นผู้ใหญ่และเด็กในตัวเอง ปรับเปลี่ยนตัวเองอยู่ตลอดเวลา ไม่หยุดนิ่ง เปิดรับในสิ่งใหม่ๆ

แนวทางบรรลุเป้าหมาย

วิธีการศึกษาค้นคว้า

เพื่อกำหนดแนวทางเพื่อความเข้าใจในส่วนต่างๆ สำหรับการนำมาประยุกต์ใช้ในการทำงาน ออกแบบนิตยสารแฟชั่นสำหรับผู้ชาย ข้าพเจ้าจึงจัดทำการศึกษา ดังนี้

1. ศึกษานิตยสารที่มีลักษณะใกล้เคียงกันทั้งของในประเทศและต่างประเทศ
2. ค้นคว้าหาข้อมูลทางด้านกราฟฟิกที่น่าสนใจ
3. ศึกษาลักษณะของกลุ่มเป้าหมาย
4. ศึกษาด้านการออกแบบนิตยสาร, การจัดวาง และประเภท
5. การใช้รูปแบบต่างๆในนิตยสาร

1. ด้านข้อมูล

- 1.1 ศึกษาพฤติกรรมของผู้อ่าน
- 1.2 ศึกษาพฤติกรรมในการบริโภคสินค้า
- 1.3 ศึกษานิตยสารทั่วไปที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับแฟชั่น

2. ด้านวิเคราะห์

- 2.1 หาจุดเด่นทั้งข้อดีข้อเสียของนิตยสารเฉพาะทางที่แตกต่างจากนิตยสารอื่นๆ เพื่อแนวความคิดในการออกแบบ
- 2.2 ค้นคว้า และวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับค่านิยมแฟชั่นของผู้รับสื่อ เพื่อสรุปเป็นประเด็นเนื้อหาของนิตยสาร
3. ทดลองออกแบบกราฟฟิก พร้อมทั้งจัดวางตัวอย่างหน้าแบบร่าง
4. นำเสนอแบบร่าง
5. ปรับปรุงแก้ไขแบบร่าง แก้ไขและพัฒนางานให้ได้แบบที่สมบูรณ์
6. ผลิตผลงาน

1.3 ขอบเขตของโครงการ

งานสำเร็จจะเป็นนิตยสารแฟชั่นผู้ชายขนาด 11.69 x 16.54 นิ้ว จำนวน 32 หน้า พิมพ์บนกระดาษปอนด์สีขาวในระบบอิงค์เจ็ท เข้ารูปเล่มแบบมุงหลังคาเย็บด้าย จำนวน 1 เล่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ประวัติความเป็นมา

2.1 ประวัติของนิตยสาร

นิตยสาร (magazine) คือ สิ่งพิมพ์รายคาบ ที่ออกเป็นระยะสำหรับผู้อ่านทั่วไป มีเนื้อหาหลากหลาย มุ่งทั้งให้ความรู้และความบันเทิง ความรู้มักเป็นไปในลักษณะที่ให้ความรอบรู้ มีการหารายได้จากกรโฆษณและวางขายทั่วไป ผู้อ่านสามารถบอกรับเป็นสมาชิกได้

คำว่า "นิตยสาร" มาจากรากศัพท์ คือ นิตย (สม่ำเสมอ) และสาร (เนื้อหา) คำว่า "นิตยสาร" โดยทั่วไปอาจมีความหมายคาบเกี่ยวกับคำว่า วารสาร ซึ่งออกตามกำหนดเวลาที่แน่นอนเช่นกัน แต่ในทางบรรณารักษศาสตร์ ปัจจุบัน เมื่อมีการใช้อินเทอร์เน็ต ทำให้มีนิตยสารในอินเทอร์เน็ต ซึ่งมีใช้สิ่งพิมพ์ แต่ก็ยังเรียกกันว่า "นิตยสาร" เป็นที่น่าสังเกตว่า นิตยสารบางชื่อ ไม่ได้ใช้คำว่า นิตยสาร แต่ก็น่าจะจัดเป็นนิตยสารได้ เช่น "อนุสาร อ.ส.ท." ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ขณะที่สิ่งพิมพ์บางชนิด มีความกำกวม ระหว่างหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ และนิตยสารรายสัปดาห์ เช่น มติชนรายสัปดาห์ สยามรัฐรายสัปดาห์ เนชั่นรายสัปดาห์ เป็นต้น ทั้งนี้ก็เพราะเนื้อหาในเล่ม มีทั้งข่าว วิเคราะห์ข่าว และบันเทิง ในสัดส่วนที่พอๆ กัน โดยทั่วไปนิตยสารมักจะมีลักษณะผ่อนคลาย เล่าเรื่อง ไม่นิยมเขียนในลักษณะตำรา เว้นแต่จะแทรกอยู่เป็นบางส่วนของเล่ม

นิตยสารสำหรับคนอ่านเฉพาะกลุ่มฉบับแรกของโลกตีพิมพ์ในกรุงลอนดอนเมื่อ พ.ศ. 2274 (สมัยพระเจ้าท้ายสระ) ชื่อ "นิตยสารสุภาพบุรุษ" (The Gentleman's Magazine) เลิกกิจการไปเมื่อ พ.ศ. 2450

นิตยสารสำหรับผู้บริโภคฉบับแรกของโลกคือ "นิตยสารสกอต" (The Scots Magazine) ตีพิมพ์ในสกอตแลนด์เมื่อปี พ.ศ. 2282 ซึ่งตรงกับสมัยพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ และยังคงตีพิมพ์อยู่จนถึงในปัจจุบัน

นิตยสารทุกเล่ม จะต้องขออนุญาตจัดพิมพ์จากทางราชการ และได้รับหมายเลขสากลประจำนิตยสาร เรียกว่า ISSN (International Standard Serial Number) ซึ่งนิตยสารจะตีพิมพ์ไว้ในส่วนที่เห็นชัดของเล่ม เช่น ปกหน้า สารบัญ สันปก หรือปกหลัง

นิตยสารแต่ละชื่อ จะมีแนวเนื้อหาเฉพาะของตนเอง เช่น แนวศิลปะ บันเทิง แฟชั่น รยนต์ท่องเที่ยว เป็นต้น การเขียนบทความในนิตยสารมักจะมีลักษณะผ่อนคลาย เล่าเรื่อง ไม่นิยมเขียนในลักษณะตำรา เว้นแต่จะแทรกอยู่เป็นบางส่วนของเล่ม

การตีพิมพ์ องค์ประกอบของนิตยสารอาจมีความแตกต่างกันได้เป็นอย่างมาก องค์ประกอบหลัก เช่น วาระการออก รูปแบบ เป้าหมายกลุ่มผู้อ่านมีความผันแปรหาความตายตัวไม่ได้ นิตยสารบางฉบับจะเจาะเรื่องที่น่าสนใจเฉพาะ เช่น เกี่ยวกับสัตว์เลี้ยง ยานพาหนะ งานอดิเรก หรือการเมือง รวมทั้งแนวศิลปะ บันเทิง แฟชั่น รถยนต์ ท่องเที่ยวระยะเวลาการออกจึงมีตั้งแต่รายสัปดาห์ รายปักษ์ รายเดือน รายสองเดือน ราย 3 เดือน (quarterly) ราย 6 เดือนไปจนถึงรายปี ปกตินิตยสารจะมีวันที่ปรากฏบนปกซึ่งมักล่าจากวันที่วางตลาด นิตยสารเกือบทั้งหมดจะวางจำหน่ายตามร้านและแผงขายหนังสือทั่วประเทศ ผู้บอกรับเป็นสมาชิกจะได้รับนิตยสารทางไปรษณีย์ นิตยสารส่วนใหญ่ตีพิมพ์ในจำนวนที่มากและพยายามทำให้ต้นทุนการพิมพ์ต่ำเพื่อให้มีราคาขายต่ำ นิตยสารบางประเภทที่มีต้นทุนการพิมพ์สูงมักอาศัยการลงโฆษณามาช่วยลดราคาขายให้ต่ำลง นิตยสารทุกเล่ม จะต้องขออนุญาตจัดพิมพ์จากทางราชการ และได้รับหมายเลขสากลประจำนิตยสาร เรียกว่า ISSN (International Standard Serial Number) ซึ่งนิตยสารจะตีพิมพ์ไว้ในส่วนที่เห็นชัดของเล่ม เช่น ปกหน้า สารบัญ สันปก หรือปกหลัง

นิตยสารไทย

การพิมพ์หนังสือของไทยในยุคเริ่มแรกนั้นอยู่ในมือของชาวต่างประเทศเสียทั้งสิ้น เช่น หมอบรัดเลย์ (Dan Beach Bradley) หมอจันทล (J.H. Chandler) และหมอสมิธ (Samuel John Smith) กล่าวกันว่า มิชชันนารีเหล่านี้มาเผยแพร่ศาสนา พร้อมกับนำวิทยาการต่างๆ เข้ามาเผยแพร่ รวมทั้งการพิมพ์หนังสือด้วย การริเริ่มในด้านการพิมพ์ของหมอบรัดเลย์ ประกอบกับความสามารถในด้านการรักษาคนไข้ของหมอ ทำให้ชื่อเสียงของหมอขจรจายไปไกล

ในสมัยก่อนนั้น การสื่อสารของคนไทยเป็นการสื่อสารแบบปากเปล่า การถ่ายทอดความรู้อันมีค่ามักบันทึกลงในสมุดข่อย แล้วคัดลอกกันในหมู่ผู้รู้หนังสือ ส่วนการสื่อสารจากทางราชการมายังประชาชนนั้น ใช้วิธีการเขียนใบบอกซึ่งกรมพระอภัยมณีจะได้รับพระบรมราชโองการ ให้จารึกลงบนกระดาษข่อยแล้วปิดไว้ที่หอหลวง ในพระบรมมหาราชวัง ส่วนตามหัวเมืองและส่วนราชการอื่นๆ นั้น จะคัดลอกใบบอกดังกล่าว ซึ่งด้วยเหตุผลทางการคมนาคม ทำให้การคัดลอกเป็นต่อๆ กันนั้นเกิดความผิดพลาดได้ง่าย นอกเหนือไปจากความล่าช้า และบางครั้งยังเป็นช่องทางให้เจ้าหน้าที่ประพฤติมิชอบ ให้หลอกลวงและข่มขู่ราษฎรที่ไม่รู้หนังสืออีกด้วย

เมื่อกำเนิดกิจการการพิมพ์ของหมอบรัดเลย์ รวมถึงชื่อเสียงของหมอ ทำให้พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๓ ทรงพระเมตตาโปรดเกล้าฯ ให้หมอบรัดเลย์พิมพ์ประกาศห้ามสูบบุหรี่และคำฝิ่น จำนวน ๘,๐๐๐ ฉบับ นับได้ว่าเป็นประกาศของทางการฉบับแรกที่ใช้การพิมพ์ แทนการเขียนลงในใบบอก เมื่อมีแทนพิมพ์และได้พิมพ์ประกาศห้ามสูบบุหรี่แล้ว หมอบรัดเลย์จึงมีความคิดที่จะพิมพ์นิตยสารขึ้น เขาได้กราบบังคมทูลขอพระบรมราชานุญาตจากพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เจ้าอยู่หัว โดยให้เหตุผลว่า นิตยสารจะเป็นสื่อกลางให้แต่ละคนทราบว่า ใครอยู่ที่ไหน ทำอะไร รวมทั้งได้เสนอข่าวสารต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อชาวไทย ในขณะที่นั้นหมอบรัดเลย์มีความรู้แตกฉานในด้านภาษาไทยมากแล้ว เพราะมาอยู่เมืองไทยถึง ๕ ปี จึงตกลงใจที่จะพิมพ์นิตยสารเป็นภาษาไทย แม้ในตอนแรกจะโดนคัดค้านจากพวกขุนนาง ซึ่งกลัวฝรั่งจะยึดครองเมืองอย่างไรก็ไม่ทราบแน่ชัด แต่ท้ายที่สุดในหลวงก็พระราชทานพระบรมราชานุญาตด้วยเล็งเห็นประโยชน์ในอนาคต หมอจึงได้ออกนิตยสารฉบับแรก ชื่อว่าบางกอกเรคคอร์ดเดอร์ (Bangkok Recorder) หรือจดหมายเหตุอย่างสั้น ตามความเห็นของอาจารย์ระวีวรรณ ประกอบผล สิ่งพิมพ์รายคาบที่หมอบรัดเลย์ออกนั้นมีลักษณะเป็นนิตยสาร มีหน้าหนังสือพิมพ์ตามที่ระบุไว้ในหลายๆ ตำรา ด้วยเหตุผลหลายประการ

ประการแรก ในปี พ.ศ.๒๓๘๗ ที่หมอบรัดเลย์ออกหนังสือ เป็นระยะเวลาที่มีการออกหนังสือพิมพ์และนิตยสารมาแล้วในอังกฤษและอเมริกามากกว่า ๑๕๐ ปี ตัวหมอบรัดเลย์นั้นเป็นชาวอเมริกัน เป็นแพทย์ปริญาและมีความรู้ดี ดังนั้น หมอบรัดเลย์มีประสบการณ์ในการอ่านหนังสือพิมพ์และนิตยสารมาพอสมควร จึงเชื่อได้ว่าหมอบรัดเลย์จะแยกแยะประเภทของสิ่งพิมพ์ได้

ประการที่สอง หนังสือที่หมอบรัดเลย์ออกนั้นใช้ชื่อภาษาไทยว่า หนังสือจดหมายเหตุ ไม่น่าจะเกิดจากความไม่รู้ว่าจะใช้คำอะไรดี เพราะขณะที่หมอบรัดเลย์ออกนิตยสารนั้น หมอบรัดเลย์อยู่ในเมืองไทยแล้วร่วม ๕ ปี ความสามารถในการใช้ภาษาไทยของหมอบรัดเลย์น่าจะยืนยันได้ จากการที่หมอบรัดเลย์เรียบเรียงหนังสืออักษรวิธานศัพท์ขึ้นในปี พ.ศ.๒๔๑๖ นอกจากนั้นยังยืนยันได้จากข้อความในหนังสือบางกอกเรคคอร์ดเดอร์ ฉบับภาษาอังกฤษที่ออกในสมัยราชการที่ ๔ ซึ่งแสดงเจตจำนงการออกหนังสือไว้ดังนี้

“The Bangkok Recorder. A weekly journal will be issued from the printing office of the American Missionary Association, at the mouth of the Canal, ‘Klawng Bangkok Yai’. It will contain such Political, Literacy, Scientific, Commercial and Local intelligence, as shall render it worthy of the general patronage...”

จากข้อความดังกล่าวจึงยืนยันได้ว่า หมอบรัดเลย์เรียกสิ่งพิมพ์ที่ตนจัดทำขึ้นมาว่า Journal ซึ่งมีความหมายถึงนิตยสาร ด้วยพิจารณาจากรูปลักษณะของหนังสือบางกอกเรคคอร์ดเดอร์ และความตั้งใจที่หมอบรัดเลย์แสดงไว้ ซึ่งหากหมอบรัดเลย์จะออกหนังสือพิมพ์แล้วน่าจะใช้คำว่า Newspaper มากกว่า ยิ่งกว่านั้นยังไม่มีกรกล่าวอ้างถึงข่าวหรือ News ในเจตจำนงที่แสดงไว้เลย

นอกจากนั้นแล้ว ข้อความในนิตยสารมิวเซียม หรือรัตนโกสินทร์ ที่หมอบรัดเลย์เป็นเจ้าของอีกฉบับหนึ่ง และออกในปี พ.ศ.๒๔๒๐ นั้น ได้แสดงให้เห็นถึงหลักฐานในเรื่องนี้ไว้ใน “ปริภายา” หรือคำนำของนิตยสารนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิตยสารในยุคปัจจุบัน การเติบโตของระบบทุนนิยมส่งผลให้สื่อมวลชนทุกแขนงต่างหันเหพุ่งเป้าไปยังเรื่องเศรษฐกิจ การอยู่รอด และผลกำไรขององค์กร สื่อมวลชนมีการจัดการและขยายตัวจนเป็นระดับองค์กร และพยายามที่จะเติบโตเพื่อขึ้นไปสู่ระดับสถาบัน การมองผู้อ่านเป็นผู้บริโภคทำให้สื่อมวลชนทำการผลิตสินค้าประเภทสื่อ เพื่อป้อนและตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค การโฆษณาไม่ได้เป็นเพียงการบอกกล่าวสินค้าหรือบริการเท่านั้น แต่การโฆษณากลายมาเป็นรายได้ของสื่อมวลชน เชื่อมโยงวิถีชีวิตของผู้บริโภคเข้ากับการเปิดรับสื่อ นิตยสารเกือบทุกฉบับมีรายได้หลักจากการโฆษณา โดยยอดขายเป็นเพียงส่วนวัดจำนวนของผู้บริโภคเท่านั้น มิใช่รายได้หลักอีกอย่างเช่นแต่ก่อน เทคโนโลยีการสื่อสารและระบบสารสนเทศที่พัฒนาอย่างต่อเนื่อง การกำเนิดของอินเทอร์เน็ต จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ และการสื่อสารข้ามทวีป ที่สะดวกรวดเร็วอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน ช่วยอำนวยความสะดวกและผลักดันให้เกิดการไหลของข้อมูลข่าวสารได้อย่างไร้พรมแดน เทคโนโลยีด้านการพิมพ์ที่พัฒนาอย่างเต็มที่และต่อเนื่อง กอปรกับคุณภาพของกระดาษที่พัฒนาอยู่เสมอ ทำให้นิตยสารในยุคนี้มีงานพิมพ์ที่มีคุณภาพ การออกแบบและจัดหน้าด้วยคอมพิวเตอร์ทำให้นิตยสารมีรูปแบบที่สวยงาม เกิดการแข่งขันที่หน้าตาของนิตยสารด้วย เกิดปรากฏการณ์ใหม่ขึ้นมา คือ การถ่ายเทวัฒนธรรมการอ่านนิตยสาร นิตยสารที่มีลิขสิทธิ์ของต่างประเทศได้เข้ามาออกเป็นฉบับภาษาไทยหลายต่อหลายชื่อ บริษัทหรือองค์กรหลายองค์กรร่วมทุนกับบริษัทต่างประเทศซื้อสิทธิในการจัดพิมพ์นิตยสารหัวนอกเป็นภาษาไทย นอกจากนิตยสารหัวนอกที่เป็นภาษาไทยแล้ว นิตยสารไทยหลายฉบับยังได้แนวคิดการจัดวาง ออกแบบ และเนื้อหาจากนิตยสารหัวนอกเหล่านี้โดยตรง ดังจะเห็นได้ถึงลักษณะร่วมในนิตยสารแต่ละฉบับบนแผงหนังสือ เช่น การโปรยปก ชื่อหัวหนังสือ การลำดับเนื้อหา และภาพประกอบเป็นต้น องค์กรห้างร้านหรือหน่วยงานราชการ ต่างมีนิตยสาร วารสาร จุลสาร หรือสิ่งพิมพ์ประจำองค์กรนั้นๆ เกือบทุกองค์กร แสดงให้เห็นถึงความสำคัญและบทบาทของนิตยสารเป็นอย่างดี นิตยสารไทยยังคงเติบโตอย่างไม่หยุดยั้ง การอ่านนิตยสารกลายเป็นวิถีชีวิตส่วนหนึ่งของคนไทย ทั้งสาระ ความรู้ ความบันเทิง ล้วนถูกส่งต่อจากนักเขียนผู้อ่านอย่างสม่ำเสมอ สื่อมวลชนเชื่อมโยงวิถีการบริโภคเข้ากับวิถีการเสพสื่อ นิตยสารหลายต่อหลายฉบับสร้างความสงสัยให้กับผู้พบเห็นได้ว่า “ใครเป็นผู้อ่าน” เนื่องด้วยการเติบโตและเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เช่น นิตยสารเครื่องสำอางรถยนต์ หรือนิตยสารที่เกี่ยวกับโภชนาการความเชื่อ เป็นต้น

สรุปแล้ว ในยุคปัจจุบันนิตยสารเติบโตและพัฒนาตัวเองจนเป็นสื่อมวลชนอย่างแท้จริง ทั้งนิตยสารเพื่อการค้า เพื่อผู้บริโภค หรือแม้แต่วารสารทางวิชาการ กึ่งวิชาการ และนิตยสารเฉพาะด้านต่างๆ ถือกำเนิดมากมาย ซึ่งในยุคนี้ถือเป็นยุคที่นิตยสารเติบโตไปอย่างรวดเร็ว และเป็นต้นแบบให้กับนิตยสารในยุคต่อมาหลายฉบับ แต่อย่างไรก็ดี อำนาจทางการเมือง ยังคงมีอิทธิพลและควบคุมสื่อให้เป็นไปในทิศทางที่ต้องการ และทำให้การเติบโตของนิตยสารแตกต่างไปจากหนังสือพิมพ์อย่างชัดเจน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 ประเภทของนิตยสาร

1. นิตยสารที่จัดทำโดยเอกชน หรือบริษัทธุรกิจการพิมพ์ต่าง ๆ เรียกว่า นิตยสารเพื่อผู้บริโภค คือ นิตยสารที่ทำขึ้นจำหน่ายเพื่อมุ่งผลกำไร มีการหารายได้จากการลงโฆษณา สามารถแยกหมวดย่อย โดยยึดกลุ่มผู้อ่านกับลักษณะเนื้อหาเป็นหลัก ได้ดังนี้

- 1.1 นิตยสารผู้หญิง
- 1.2 นิตยสารผู้ชาย ซึ่งแบ่งออกเป็น
 - 1.2.1 นิตยสารรถ
 - 1.2.2 นิตยสารกีฬา
 - 1.2.3 นิตยสารเพศและกามารมณ์
 - 1.2.4 นิตยสารประเภทเครื่องเสียง วีดีโอเทป และคอมพิวเตอร์ ฯลฯ
- 1.3 นิตยสารเด็ก
- 1.4 นิตยสารสำหรับครอบครัว แบ่งออกเป็น
 - 1.4.1 นิตยสารบ้าน และนิตยสารตกแต่งบ้าน
 - 1.4.2 นิตยสารท่องเที่ยว
 - 1.4.3 นิตยสารสุขภาพ อนามัย
 - 1.4.4 นิตยสารสารคดี
- 1.5 นิตยสารการเมือง
- 1.6 นิตยสารเศรษฐกิจและธุรกิจ
- 1.7 นิตยสารศิลปะและวัฒนธรรม และนิตยสารวรรณกรรม
- 1.8 นิตยสารบันเทิง

2. นิตยสาร (วารสาร) ซึ่งออกโดยหน่วยงานราชการ สมาคมวิชาชีพ หรือสถาบันต่าง ๆ ที่มีได้มุ่งผู้อ่านทั่วไป วิจัยเผยแพร่อาจใช้วิชาชีพหรือให้เปล่า สามารถแบ่งได้ดังนี้

- 2.1 นิตยสารหรือวารสารที่ออกโดยหน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ได้แก่ ราชกิจจานุเบกษา วารสารกสท. ฯลฯ
- 2.2 นิตยสารหรือวารสารวิชาการและกึ่งวิชาการ ได้แก่ วารสารนิเทศศาสตร์ วารสารร่มพฤษฯ ฯลฯ
- 2.3 นิตยสารหรือวารสารเพื่อการประชาสัมพันธ์ ได้แก่ สวัสดิ์ ฯลฯ

ปัจจุบันมีการแบ่งกลุ่มนิตยสารให้แคบลงตามความสนใจของกลุ่มผู้อ่านแต่ละกลุ่ม เช่น

1. กลุ่มวัยรุ่น อายุ 13 - 18 ปี กำลังศึกษาชั้นมัธยม สนใจการแต่งตัวแบบญี่ปุ่น คลังไคล้ดารา และ นักร้อง ได้แก่ นิตยสาร I - SPY , ICE ฯลฯ
2. กลุ่มผู้หญิงแม่บ้าน อายุ 30 - 50 ปี สนใจเรื่อง งานบ้านงานเรือน การประดิษฐ์ เย็บปัก ถักร้อยและชอบอ่านนวนิยาย ได้แก่ นิตยสาร หญิงไทย , กุลสตรี , ขวัญเรือน
3. กลุ่มผู้หญิงทำงาน อายุ 25 - 40 ปี ชอบความทันสมัย และพิถีพิถันในการปรับปรุง บุคลิกภาพ สนใจข่าวคราวของบุคคลที่มีชื่อเสียงทั้งในประเทศและต่างประเทศ ได้แก่ นิตยสาร พลอยแกมเพชร , ดิฉัน , แพรว ฯลฯ
4. กลุ่มผู้หญิงวัย 18 - 50 ปี สนใจข่าวด้านบันเทิง ชีวิตส่วนตัวของดารา นักร้อง ชอบละคร ภาพยนตร์ไทย หรือเรื่องเกี่ยวกับชีวิตคู่ ได้แก่ นิตยสารทีวีพูล , ดาราภาพยนตร์ ฯลฯ
5. กลุ่มผู้หญิงวัย 18 - 29 ปี เป็นสาวโสดที่ทันสมัยและมีความเป็นตัวของตัวเอง ที่สนใจ เรื่องการใช้ชีวิตและ How to ในด้านต่าง ๆ เช่น ความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ , เช็กซ์ การแต่งตัว การใช้เครื่องสำอาง ได้แก่ นิตยสาร CLEO , COSMOPOLITAN , ELLE
6. กลุ่มคนทั้งเพศหญิงและชาย อายุ 20 ปีขึ้นไป ที่มีความรู้ระดับปริญญาตรีขึ้นไป ที่สนใจ เรื่องสิ่งแวดล้อม การอนุรักษ์พลังงาน ศิลปวัฒนธรรม ได้แก่ นิตยสาร ศิลปวัฒนธรรม สารคดี อนุสาร อสท. , NATIONAL GEOGRAPHIC ฯลฯ
7. กลุ่มคนทั้งเพศหญิงและชายอายุ 18 - 35 ปี เป็นคนมีความคิดสมัยใหม่ มีมุมมองแปลก สนใจสาระบันเทิง ได้แก่ นิตยสาร OPEN , A DAY , HAMBERGER ฯลฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การรวบรวมข้อมูล

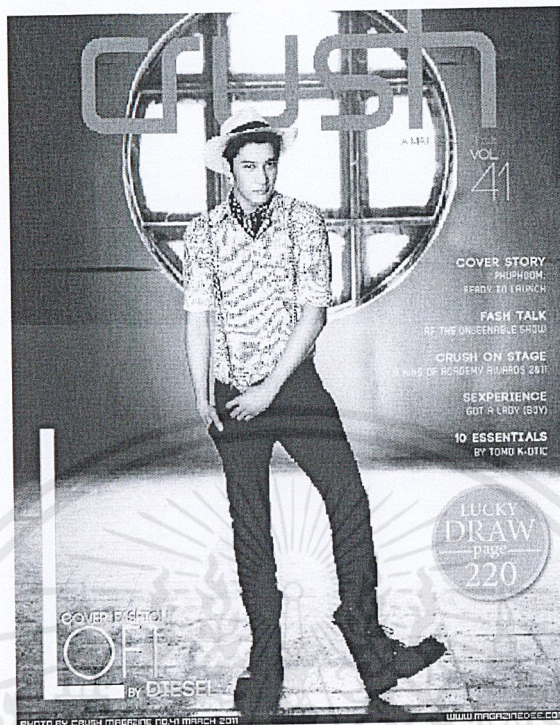
3.1 ศึกษาวิทยสารที่มีลักษณะใกล้เคียง

ในส่วนของนิตยสารผู้ชายแม้จะมีปรากฏอยู่ในแผงหนังสือแต่จากการศึกษาหาข้อมูลแล้วแต่มีหนังสือประเภทวารสารที่เป็นส่วนใหญ่ มีการรวบรวมเนื้อหามากมายในลักษณะที่หลากหลายแนวหลากหลายทิศทางเช่น

2 magazine

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

crush

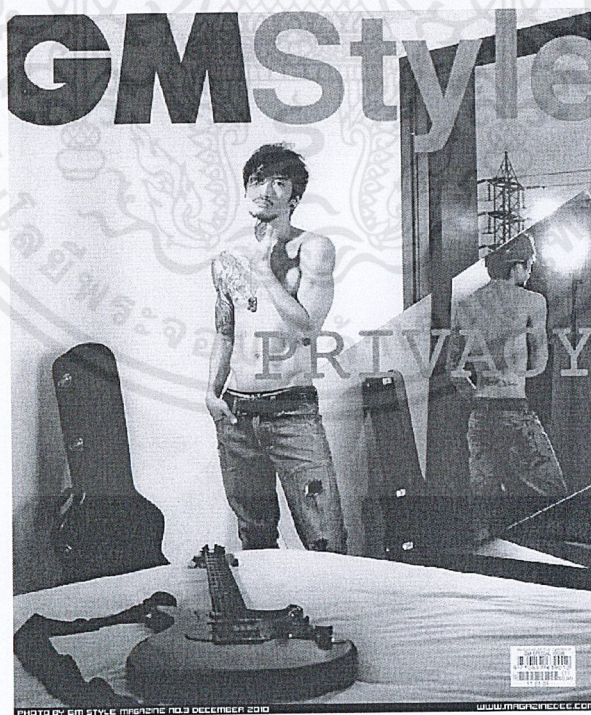

esquire

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

GM

GM style

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซึ่งนิตยสารเหล่านี้ล้วนแต่ที่เป็นนิตยสารต่างประเทศที่ไทยซื้อลิขสิทธิ์จากต่างประเทศ และมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบและเนื้อหาให้ครอบคลุมกับคนไทยมากที่สุด และนิตยสารที่กล่าวมาล้วนเป็นไปในทิศทางเดียวกันหมดที่เป็นลักษณะของเนื้อหาว่าไร้ดีไม่มีที่เป็นลักษณะเฉพาะทางหรือเป็นเกี่ยวกับแฟชั่นล้วนๆ ซึ่งจะมีส่วนประกอบตามนี้

แฟชั่น	40%
สุขภาพความงาม	20%
การดำเนินชีวิต	30%
- ท่องเที่ยว	
- อาหาร	
- ตกแต่ง	
- สัมภาษณ์	
ความบันเทิง	10%
- ภาพยนตร์	
- หนังสือ	
- ศิลปะ	

3.2 ศึกษาวิธีการออกแบบจัดวาง

ข้อมูลการจัดวางนิตยสารปก

ปกหน้าคือส่วนของนิตยสารซึ่งผู้เห็นเป็นสิ่งแรก และนักออกแบบจะต้องตระหนักว่าความหวังทั้งหมดของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำนิตยสาร ขึ้นอยู่กับหน้านี้ โดยปกหน้านี้จะต้องทำหน้าที่ระบุเอกลักษณ์ของนิตยสารให้โดดเด่นจากนิตยสารอื่น ปกหน้าจะต้องสามารถดึงดูด ความสนใจจาก ผู้ที่พบเห็นได้ในทันที นอกจากนี้ยังต้องทำหน้าที่กระตุ้นหรือเร้าอารมณ์ที่เหมาะสมกับนิตยสารนั้นให้ผู้อ่านรู้สึกได้ แม้ว่าจะไม่มีวิธีที่รับประกัน ความสำเร็จในการออกแบบปกหน้า แต่ในความพยายามเพื่อให้ปกหน้าสามารถทำหน้าที่ข้างต้นได้นั้น นักออกแบบจะต้องจัดการ กับองค์ประกอบซึ่งรวมกันเป็นปกหน้า 3 องค์ประกอบ ได้แก่

1. หัวนิตยสารและรายละเอียด
2. ข้อความบนปก
3. ภาพประกอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปกหน้าของนิตยสารควรจะได้รับกรออกแบบให้มีรูปแบบมาตรฐานเช่นเดียวกับการออกแบบหน้าแรกของหนังสือพิมพ์ในการจัดวางองค์ประกอบต่างๆ ทั้งที่เป็นตัวอักษรและภาพ ไม่ว่าจะเป็นตำแหน่งและขนาดของตัวอักษร ลักษณะการวางภาพ แบบตัดตกหรือมีกรอบ ฯลฯ นักออกแบบจะต้องกำหนดรายละเอียดของสิ่งเหล่านี้และนำมาใช้ในฉบับต่อไป

หน้าสารบัญ

หากนักออกแบบสามารถออกแบบปกหน้าให้ดึงดูดใจพอที่จะทำให้ผู้พบเห็นหยิบนิตยสารขึ้นมาดูแล้วสิ่งที่จะเกิดต่อไปก็คือผู้ดูจะพลิกดูนิตยสารผ่านๆ อย่างรวดเร็ว หากมีหน้าใดที่มีความน่าสนใจเป็นพิเศษก็จะหยุดดู จากนั้นบางคนอาจจะพลิกหาเรื่องจากปกแล้วมาถึงหน้า สารบัญเพื่อตรวจดูว่ามีเรื่องที่น่าสนใจพอที่จะซื้อหาไปอ่านหรือไม่ หน้าสารบัญจึงเหมือนกับโอกาสสำคัญที่เสนอสิ่งที่คิดว่าผู้อ่านจะสนใจ ดังนั้นในการออกแบบหน้าสารบัญ นักออกแบบจะต้องพยายามทำให้ง่ายแก่การอ่านและซึมซับข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว

ในการออกแบบหน้าสารบัญมีองค์ประกอบที่จะต้องนำมาจัดวาง ที่สำคัญคือ

1. ส่วนสารบัญ ซึ่งระบุชื่อ ชื่อคอลัมน์ ชื่อผู้เขียน และเลขหน้า
2. ตราสัญลักษณ์ของหัวหนังสือ และคำขวัญของ นิตยสาร หากมี
3. ชื่อความที่ระบุเล่มที่ ฉบับที่ เดือนและปี
4. รายชื่อตำแหน่ง และชื่อบุคคลในกองบรรณาธิการ
5. ข้อมูลเกี่ยวกับนิตยสาร ที่อยู่ สถานที่พิมพ์ สถานที่ติดต่อ ฯลฯ

จะเห็นได้ว่าในหน้านี้มีองค์ประกอบที่ต้องจัดวางไม่น้อย และเป็นองค์ประกอบที่มีความจำเป็นทั้งในเชิงการใช้ประโยชน์นิตยสาร และเชิงการระบุตามกฎหมาย ดังนั้นสิ่งแรกที่นักออกแบบจะต้องตระหนักก็คือจะอย่างไรไม่ให้หน้าสารบัญนี้ดู มีเนื้อหาเยอะมาจนผู้อ่านรู้สึกวุ่นวายไปหมดจนไม่อยากจะหยุดดู

หน้าบรรณาธิการ

ในการออกแบบหน้าบรรณาธิการ นักออกแบบควรพิจารณาถึงความพิเศษประการหนึ่งที่ทำให้หน้านี้แตกต่างจากหน้าอื่นๆ ในนิตยสาร นั่นก็คือในขณะที่หน้าอื่นๆ ของนิตยสารเป็นการนำเรื่องราวต่างๆ จากภายนอกนิตยสารมาบอกเล่า แต่หน้าบรรณาธิการ เป็นการบอกเล่าถึงเรื่องราวความคิดความเห็น และความเชื่อของผู้เล่าเรื่องราวเหล่านั้นซึ่งมีปรากฏอยู่ในนิตยสารให้ผู้อ่านทราบ

องค์ประกอบที่ปรากฏอยู่ในหน้าบรรณาธิการนี้ ได้แก่

- ข้อความ ที่เขียนโดยบรรณาธิการ
- พาดหัว เพื่อดึงดูดความสนใจผู้อ่าน ซึ่งอาจจะมีหรือไม่มีก็ได้
- ชื่อ หรือลายมือชื่อของบรรณาธิการ

หน้าเปิดเรื่อง

หน้าเปิดเรื่องหรือหน้าแรกของเรื่องนับเป็นหน้าที่สำคัญอีกหน้าหนึ่ง นักออกแบบจะต้องพยายาม สร้างความรู้สึก ตื่นตาตื่นใจให้เกิดขึ้นกับผู้อ่าน ส่วนใหญ่นิตยสารจะมีเรื่องประจำ (คอลัมน์ประจำ) ซึ่งในกรณีนี้การออกแบบ รูปแบบ มาตรฐานไว้ใช้ได้ในทุกๆ ฉบับก็มีข้อดีในแง่ที่ช่วยในการจดจำและเป็นการช่วยสื่อสารให้ผู้อ่านเข้าใจได้รวดเร็ว ว่าหน้านี้คือจุดเริ่มต้นของเรื่องใหม่ แม้ว่าบางครั้งอาจจะดูน่าเบื่อเมื่อใช้ไปนานๆ แต่หากสามารถออกแบบให้มีความยืดหยุ่น ก็สามารถเปลี่ยนแปลงได้ในรายละเอียดก็จะเป็นประโยชน์อย่างมาก

เนื่องจากหน้านิตยสารส่วนใหญ่จะเต็มไปด้วยภาพและตัวอักษรเต็มหน้าไปหมด วิธีที่อาจจะเรียกว่าเป็นสูตรสำเร็จของการออกแบบหน้าเปิดเรื่องก็คือการออกแบบให้ดู เรียบง่ายและมีองค์ประกอบเท่าที่จำเป็น โดยพยายามให้มีพื้นที่ว่างมากกว่าปกติ วิธีนี้จะทำให้หน้านี้โดดเด่นออกจากหน้าอื่นๆ ของนิตยสาร

ในการออกแบบหน้าเปิดเรื่องนั้น นักออกแบบ จะต้องวางแผนให้ผู้อ่านได้รับข้อมูลตามลำดับที่ถูกต้องไล่ตั้งแต่ชื่อเรื่อง ชื่อผู้เขียน คำนำ และเนื้อเรื่อง ทั้งนี้จะต้องไม่ออกแบบให้องค์ประกอบทั้งหมดเด่นแข่งกันจนผู้อ่านไม่ทราบว่าองค์ประกอบ ไດก่อน ดังนั้นขนาดและ ตำแหน่งขององค์ประกอบเหล่านี้จึงเป็นเรื่องสำคัญ

การใช้ภาพประกอบในหน้าเปิดเรื่องเป็นสิ่งที่ต้องระวัง ปกติแล้วจะไม่นิยมใช้ภาพที่ใหญ่หรือเด่นมากเนื่องจากผู้อ่าน อาจจะนึกว่าเป็นหน้าโฆษณาได้

การกำหนดรูปแบบและขนาดของนิตยสาร

แม้ว่านิตยสารจะสามารถผลิตได้ในทุกขนาดและรูปแบบ แต่ในการกำหนดขนาดและรูปแบบนั้น จะต้องมีการคำนึงถึงความประหยัด ต้นทุนการพิมพ์และการผลิต ต้นทุนที่สำคัญก็คือค่ากระดาษที่ใช้ในการพิมพ์ การกำหนดขนาดที่ทำให้เกิดการตัดกระดาษได้โดยไม่เหลือเศษหรือเหลือเศษน้อยจึงเป็นเรื่องที่นิตยสารทุกฉบับต้องคำนึงถึง ดังนั้นขนาดของนิตยสารที่มีอยู่ในตลาดจึงมักมีขนาดที่นิยมใช้กันอยู่ในปัจจุบันมี 4 ขนาดดังนี้

1. นิตยสารที่มุ่งการนำเสนอภาพ มักนิยมขนาด $10\ 1/2 \times 13\ 1/2$ นิ้ว ซึ่งเป็นขนาดที่ค่อนข้างใหญ่
2. นิตยสารที่มุ่งการนำเสนอภาพและเนื้อหาที่เป็นตัวอักษร มักนิยมขนาด $7\ 1/2 \times 10\ 1/2$ นิ้ว
3. นิตยสารที่มุ่งการนำเสนอภาพและเนื้อหาที่เป็นตัวอักษร มักนิยมขนาด $8\ 1/2 \times 11\ 1/2$ นิ้ว ซึ่งเป็นขนาดที่เป็นที่นิยมใช้มากที่สุด
4. นิตยสารที่มุ่งการนำเสนอเนื้อหาที่เป็นตัวอักษรขนาด $5\ 1/2 \times 7\ 1/2$ นิ้ว ซึ่งเป็นขนาดที่ค่อนข้างเล็ก เรียกว่า ขนาดพ็อกเก็ตบุ๊ก

นอกจากเรื่องความพยายามในการประหยัดกระดาษเพื่อลดต้นทุนแล้ว ขนาดของนิตยสารจะต้องเหมาะสมกับการใช้งาน คือ สามารถถือไปมา และเปิดอ่านเป็นเวลานานได้สะดวก นอกจากนี้ยังต้องคำนึงด้วยว่าจะสามารถวางบนชั้นหนังสือได้หรือไม่

รูปแบบของนิตยสารส่วนใหญ่มักจะเป็นแนวตั้งเสมอ และความหนาของนิตยสารก็มักจะมีจำนวนหน้าเท่ากันทุกฉบับ โดยเฉพาะนิตยสาร ที่ไม่มีหน้าโฆษณาในอนาคตจะมีจำนวนหน้าเปลี่ยนแปลงไปบ้างตามจำนวนหน้าโฆษณาในแต่ละฉบับ

รูปแบบและขนาดภาพประกอบ

ภาพประกอบ เช่นเดียวกับตัวอักษร ภาพประกอบในนิตยสารก็ควรมีการกำหนดรูปแบบและขนาดในการนำไปใช้ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดเป็นภาพลักษณ์ที่เป็นเอกลักษณ์อันบ่งถึง ลักษณะเฉพาะตัวของนิตยสารเช่น ใช้ภาพที่มีพื้นหลังเสมอไม่มีการโคตัด หรือ ตัดเอาพื้นหลังออกเพื่อแสดงว่าภาพนั้นไม่ได้มีการตกแต่งเพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือ เป็นต้น

รูปแบบตัวอักษร

ตัวอักษรในงานพิมพ์ ตัวอักษรที่ใช้ในงานพิมพ์ เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ตัวเรียง ซึ่งปัจจุบันมีการเรียงพิมพ์ 2 ลักษณะ คือ

1. การเรียงตัวพิมพ์แบบร้อน (Hot Type Computer) เป็นการเรียงพิมพ์โดยใช้ตัวเรียงที่ทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้วยโลหะ (3มิติ) และการหล่อตัวเรียงเป็นข้อความด้วยเครื่องจักรกล ตัวเรียงจะแยกกันอยู่ในกระบะตามชนิด ตามแบบและขนาด สามารถนำมาใช้ได้หลายครั้ง เมื่อชำรุดหักหรือบิ่นสามารถหล่อใหม่ได้ เป็นตัวเรียงที่ใช้ในการพิมพ์ระบบเลดเตอร์เพรส

2. การเรียงตัวพิมพ์แบบเย็น (Cold Type Composition) เป็นการสร้างตัวเรียงโดยการอัดภาพบนกระดาษ (2มิติ) ผ่านเครื่องพิมพ์แบบต่างๆ บางครั้งเรียกว่า รางยาวใช้ได้ครั้งเดียว เป็นตัวเรียงที่นำมาใช้ในการจัดหน้า ทำอาร์ตเวิร์ค เป็นต้นฉบับพิมพ์ระบบออฟเซต การใช้ตัวอักษรในการพิมพ์ ข้อความหรือตัวอักษรที่ใช้ในงานพิมพ์ ทั้งงานโฆษณาประชาสัมพันธ์ จะได้รับการกลั่นกรองจาก นักคิดคำโฆษณา ผู้กำกับศิลป์ ลูกค้า ก่อนออกสู่สายตาสาธารณชน นับเป็นกระบวนการสร้างสรรค์และยิ่งใหญ่ไม่แพ้งานเขียนอื่นๆ สิ่งพิมพ์ที่เราพบเห็นกันในปัจจุบัน จะมีตัวอักษรเป็นองค์ประกอบที่สำคัญๆกับองค์ประกอบอื่นๆ

เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นว่าเราใช้ตัวอักษรในกรณีต่อไปนี้

1. ใช้ตัวอักษรเพื่อการอธิบาย หรือบรรยายเนื้อหา (Book Face) หรือที่เรียกว่าตัวพื้นซึ่งนี้บอกแบบจะต้องออกแบบให้สอดคล้องกับประเภทของสิ่งพิมพ์และการรับรู้ของประชาชน เช่นถ้าเป็นหนังสือโดยทั่วไปแล้วจะมีข้อกำหนดตามวัยต่างๆ ดังนี้ ระดับอนุบาล ควรใช้ตัวขนาด 30 พ้อยท์ขึ้นไป ระดับประถมปีที่ 1-2 ควรใช้ตัวขนาด 24-32 พ้อยท์ ระดับประถมปีที่ 3-4 ควรใช้ตัวขนาด 18-24 พ้อยท์ ระดับประถมปีที่ 5-6 ควรใช้ตัวขนาด 16-18 พ้อยท์ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ควรใช้ตัวขนาด 16 พ้อยท์ ระดับอุดมศึกษาและประชาชนทั่วไป ควรใช้ตัวขนาด 14-16 พ้อยท์ นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับระยะในการมองเห็นด้วย เช่น ถ้าเป็นหนังสือ เอกสาร ระยะการมองปกติ ขนาดของตัวอักษรไม่เป็นปัญหา แต่ถ้าเป็นสิ่งพิมพ์ประเภทโปสเตอร์ ป้ายโฆษณากลางแจ้งผู้ออกแบบควรพิจารณาเรื่องขนาดของตัวอักษรด้วย

2. ใช้ตัวอักษรเพื่อเป็นจุดเด่น ในการดึงดูดยตา (Display Face) ส่วนใหญ่จะใช้เป็นชื่อเรื่อง หัวข้อเรื่อง หรือหน้าปกหนังสือ ซึ่งมักจะมีความใหญ่อาจจะเป็นตัวเรียง อักษรลอก หรืออักษรประดิษฐ์ก็ได้ ตัวอักษรที่ใช้ในการออกแบบและจัดทำต้นฉบับสิ่งพิมพ์ มี 3 ลักษณะใหญ่ๆคือ

1. ตัวพื้นหรือตัวกลาง (Bass Line) เป็นตัวอักษรที่ใช้เป็นส่วนใหญ่ในสิ่งพิมพ์ เช่นการจัดทำหนังสือ ตัวพื้นจะเป็นตัวเดินเรื่อง หรือตัวพรรณานับว่าเป็นตัวที่สำคัญมากเพราะผู้อ่านต้องมอง ต้องอ่าน ตลอดทั้งเรื่อง และใช้เวลาในการอ่านส่วนใหญ่อยู่กับตัวพื้น

2. ตัวเน้น (Emphasis) เป็นตัวที่มีขนาดเท่ากับตัวพื้น แต่มีแบบหรือมีลักษณะที่แตกต่างออกไปเช่น ตัวเอน ตัวหนา หรือตัวที่มีช่องไฟห่างมากกว่าตัวพื้น เพื่อเน้นข้อความสำคัญหรือต้องการจะตกย้ำความเข้าใจ บางครั้งใช้ตัวเน้นอธิบายซึ่งมีส่วนทำให้ผู้อ่านตื่นเต้นและพึงใจจำได้ดีกว่าตัวกลาง

3. หัวเรื่อง (Head Line) เป็นตัวหนาและใหญ่ขนาดประมาณ 40-72 พ้อยท์ เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ตัวอักษรป้ายแสดง () ซึ่งอาจจะเป็นตัวเรียงตัวประดิษฐ์ที่แสดงอารมณ์ต่างๆ หรืออักษรลอกก็ได้ (Letter Press) หัวเรื่องทำหน้าที่ สร้างความน่าสนใจ สะดุดตา ชักจูงให้อยากอ่านรายละเอียดต่อไป ปัจจุบันมีการทำตัวซ้อน ตัวห่าง ตัวอิสระที่หันไปตามทิศทางต่างๆ (ตัวเรียงจากเครื่องคอมพิวเตอร์) หัวเรื่องที่ดีมักจะบอกถึงประโยชน์ที่ผู้บริโภคจะได้รับการนำเสนอข่าวใหม่ หรือข้อความที่เป็นจริง ฯลฯ

ในการเลือกตัวอักษร สำหรับการทำต้นฉบับสิ่งพิมพ์ จุดสำคัญคือ ควรอ่านได้ง่าย (Legibility) เข้าใจง่าย (Readability) และมีความงาม น่าสนใจ (Beautifullity) นอกจากนี้ควรคำนึงถึงข้อต่างๆต่อไปนี้

1. รูปแบบตัวอักษร (Type Face)

อักษรไทยมีหลายรูปแบบ สามารถจัดเป็นกลุ่มได้เช่น ตัวแบบราชการ ตัวแบบอาร์กีย์ ตัวแบบหัวกลม ตัวแบบหัวตัด (ตัวลิปบิ้น) ตัวแบบไม่มีหัว (ตัวหัวบอด) และตัวประดิษฐ์ ควรเลือกรูปแบบให้เหมาะสมกับงานเช่น งานเอกสารตำราควรใช้ตัวอักษรในกลุ่มตัวแบบราชการ บัตรเชิญสำหรับผู้ใหญ่ควรใช้ตัวแบบอาร์กีย์ การ์ดเชิญสำหรับวัยรุ่นควรมีลักษณะที่กันเอง เก๋ แปลกตา เป็นต้น อักษรภาษาอังกฤษ จะแบ่งเป็นกลุ่มๆ มิได้ชัดหรือรหัสกำกับไว้ให้เลือกใช้ได้มากมาย

2. ขนาดของตัวอักษร (Size)

ขนาดความสูงของตัวอักษรควรจะต้องคล้องกับวัยของผู้อ่าน การรับรู้ของกลุ่มเป้าหมาย ตำแหน่งหรือระยะในการมองเห็น ตัวอักษรภาษาอังกฤษควรใช้ความสูง 9,10,11,12 พ้อยท์เป็นตัวพื้น ในขณะที่ภาษาไทยใช้ความสูง 12,14,16 พ้อยท์เป็นตัวพื้น นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงความกว้างของคอลัมน์ และการเว้นวรรคด้วย เช่น ตัวอักษรขนาด 9,10,11,12 พ้อยท์ ควรใช้ความกว้างของคอลัมน์ 18-24 ไร่ก้า (ประมาณ 7-13.5 เซ็นติเมตร) จะทำให้

อ่านได้ง่ายขึ้น (วิรุณ ตั้งเจริญ 2531 : 77) นอกจากนี้ขนาดของตัวอักษรจะมีผลต่อเนื้อที่ในสิ่งพิมพ์ ความหนาของหนังสือ ซึ่งมีผลต่อต้นทุนการผลิตและราคาขายด้วย

3. ความกลมกลืนของตัวอักษร ควรใช้ตัวอักษรที่มีลักษณะเข้ากันได้ (Unity) เป็นตัวอักษรแบบเดียวกันหรือคล้ายกัน เพื่อให้เกิดความกลมกลืนหรือความเป็นหน่วยเดียวกัน 4. ลักษณะและอารมณ์ของตัวอักษร (Type Carecter) ตัวอักษรแต่ละแบบให้อารมณ์และความรู้สึกที่แตกต่างกัน จึงควรพิจารณาใช้ให้เหมาะสมกับเรื่องที่ต้องการแสดงออกเช่น ความหวานซึ้งของนวนิยาย ความลึกลับน่าสะพิงกลัว ของเรื่องผี ความยิ่งใหญ่ของ เรื่องราวทางประวัติศาสตร์ ส่วนใหญ่ จะเป็นตัวประดิษฐ์หรือตัวเรียง 5. ความกว้างของข้อความหรือคอลัมน์ (Colum) ควรกำหนดให้เหมาะสมกับขนาดความกว้าง ยาว ของสิ่งพิมพ์ เช่นถ้าเป็นหนังสือขนาด 8 หน้ายกธรรมดาหรือ 8 หน้ายกพิเศษ 2 คอลัมน์จะกว้างประมาณ 8 -9 เซนติเมตร ถ้า 3 คอลัมน์จะกว้างประมาณ 5-6 เซนติเมตร นิตยสารบางฉบับอาจทำเป็น 4 คอลัมน์เพื่อให้ดูโปร่งตา น่าอ่าน ซึ่งจะกว้างประมาณ 3-4 เซนติเมตร

ดัมมี่ (Dummy)

ความหมายของคำว่า "ดัมมี่" ในการจัดทำสิ่งพิมพ์ "ดัมมี่" มีความหมายเป็น 2 นัย คือนัยหนึ่ง "ดัมมี่" มีความหมายเช่นเดียวกับคำ "เลย์เอาต์" คือเป็นต้นแบบการจัดวางหน้าสิ่งพิมพ์ แต่คำว่า "ดัมมี่" มักนิยมใช้กับสิ่งพิมพ์จำพวกหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร ส่วนคำว่า "เลย์เอาต์" มักนิยมใช้กับสิ่งพิมพ์จำพวกหนังสือเล่ม และสิ่งพิมพ์อื่นๆ ที่มีใช้หนังสือพิมพ์กับ นิตยสาร-วารสาร นัยที่สอง "ดัมมี่" หมายถึง "แบบจำลองสิ่งพิมพ์" ที่แสดงรายละเอียดขององค์ประกอบต่างๆ องค์ประกอบสำคัญของหน้าการลำดับเนื้อหา ลักษณะการพับ การเก็บเล่มและแสดงรายละเอียดอื่นๆ เพื่อให้เป็นต้นแบบในการจัดทำสิ่งพิมพ์นั้นๆ เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสิ่งพิมพ์ในทุกขั้นตอน สามารถเข้าใจถูกต้องตรงกันและเป็นไปตามแบบที่ผู้ออกแบบสิ่งพิมพ์ต้องการ ผู้ออกแบบควรจะได้จัดทำดัมมี่ เพื่อแสดงลักษณะจำลองของสิ่งพิมพ์ที่ออกแบบไว้แล้วนั้นทั้งหมด โดยอาจจะทำแบบย่อส่วน หรือขนาดเท่าของจริงก็ได้ แต่ต้องให้มีรายละเอียดสมบูรณ์เพื่อที่จะให้ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถเข้าใจ ได้ถูกต้องและสามารถปฏิบัติงานไปได้อย่างราบรื่น

ข้อพิจารณาการเลือกใช้กระดาษ

- น้ำหนัก หน่วยที่วัดน้ำหนักมาตรฐานของกระดาษคือกรัม/ ตารางเมตร หมายถึง น้ำหนักกระดาษเป็นกรัมต่อพื้นที่ 1 ตารางเมตร
- ชนิด กระดาษมีหลายชนิด ชนิดที่ใช้ในงานพิมพ์ทั่วไปได้แก่
 - กระดาษพิมพ์เนื้อในหนังสือ ได้แก่
 - กระดาษปรูฟ ราคาถูก สีกระดาษจะเปลี่ยนไปเมื่อเก็บไว้นานเช่นปรูฟธรรมดา ปรูฟมัน 48 กรัม/ตารางเมตร
 - กระดาษปอนด์ขนาด 60,70,80,100 กรัม/ตารางเมตร เอกกระดาษมีความขาว นิยมใช้พิมพ์เนื้อในมาก
 - กระดาษอาร์ต ขนาด 80, 90, 120, 128, 140 กรัม/ตารางเมตร เหมาะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับการพิมพ์สอดสี

- กระดาษพิมพ์ปก ได้แก่กระดาษอาร์ตการ์ดมีความหนา ให้ความแข็งแรง
- กระดาษลวดลายพิเศษ ใช้กับงานที่ต้อง ก ว ร ส ร ำ ง Image เช่น ก ว ร ำ ร ัด เ ซ ็ญ ในโอกาสต่าง ๆ แผ่นโฆษณา เป็นต้น
- สีกระดาษสีของกระดาษมีความสำคัญต่อการพิมพ์มาก โดยเฉพาะการพิมพ์ภาพ สีสีกระดาษต้องมีความขาวมากที่สุด จึงจะให้ภาพที่เหมือนจริง การใช้กระดาษสีพิมพ์ด้วยหมึกสีภาพที่ออกมาจะมี ส ผิดไปจากเดิม เพราะเกิดจากการผสมกันระหว่างแสงที่สะท้อนออกมาจากกระดาษและจากหมึกพิมพ์ การพิมพ์งาน สีสีหรือภาพขาวดำที่ต้องการความคมชัดมาก ๆ ควรเลือกพิมพ์ลงบนกระดาษ อาร์ต เป็นต้น

เย็บมุงหลังคา

เย็บมุงหลังคา เป็นการเข้าเล่ม เย็บด้วยลวด 2 จุด พร้อมกันทั้งปกและเนื้อในบริเวณกลาง เล่มหนังสือ หรืออาจใช้ด้ายเย็บเป็นตะเข็บยาว เหมาะกับหนังสือที่มีความหนาไม่มากไม่เกิน 100 หน้า ถ้าเป็นกระดาษปอนด์ขนาด 70 กรัม ไม่ควรเกิน 40 หน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ขั้นตอนการทำงาน

4.1 การวางแผนทางนิตยสาร

ก่อนที่จะเริ่มทำการจัดทำนิตยสารต้องมีการกำหนดแนวทางกำหนดเนื้อหาที่มีอยู่ภายในเสียก่อนว่าจะไปในทิศทางใด โดยที่แนวทางนิตยสารจะนำเสนอคือข้อมูลข่าวสารทางด้านแฟชั่นและเครื่องแต่งกายของสิ่งที่เกี่ยวข้องกัน เนื้อหาส่วนใหญ่แล้วจะมุ่งเน้นเกี่ยวกับเรื่องแฟชั่นการแต่งกายหรือความรู้เรื่องของแฟชั่นต่างๆ จะไม่มุ่งเน้นทางการเสนอขาย ทั้งนี้เพื่อให้ผู้อ่านได้ปรับเปลี่ยนค่านิยมและทัศนคติใหม่ๆเกี่ยวกับแฟชั่น และหาแนวทางใหม่ๆให้กับตัวเอง เพื่อนำไปสู่จุดมุ่งหมายสุดท้ายของการทำนิตยสารเล่มนี้คือ การเป็นตัวของตัวเอง ซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญที่ให้กับผู้อ่าน โดยนำเสนอรูปลักษณ์ของนิตยสารในขนาด 11.69 x 16.54 นิ้ว จำนวน 32 หน้า พิมพ์บนกระดาษปอนด์สีขาวยในระบบอิงค์เจ็ท ใช้อุปกรณ์แบบมุงหลังคาเย็บด้วย ออกเป็นรายเดือน ซึ่งมีแนวคิดหลักคือ “MEN FASHION BIBLE” โดยแต่ละฉบับจะมีเนื้อหาที่ต่างกันออกไป โดยฉบับปฐมฤกษ์จะเป็นเรื่องของ THE BOOK FASHION BIBLE

4.2 การวางแผนทางของ ART DIRECTION

หน้าปก

นำเสนอในรูปแบบของการใส่รายละเอียดที่น้อย ไม่เน้นคำโปรยที่มีความสลับซับซ้อนดูวุ่นวาย มีชื่อหนังสือและส่วนรายละเอียดอย่างชัดเจน เน้นภาพถ่ายหน้าปกที่มีความนิ่งเรียบนำค้นหา โดยจะใช้เลขที่ฉบับที่เป็นเลขตัวเดียวด้วยการขึ้นต้นด้วย 0 เสมอ เช่น ฉบับที่ 1 จะเป็น 01 ฉบับที่ 2 ก็จะเป็น 02 เป็นต้น เรื่องของโครงสร้างจะใช้สีสดใส เป็นโครงสร้างหลักของหน้าปกเพื่อสร้างความน่าสนใจและความรู้สึกตื่นตัวของผู้อ่าน เน้นความเป็นมินิมอล เป็นโครงสร้างแบบง่ายๆไม่ซับซ้อน มีองศาของเส้นเล็กน้อยเพื่อให้นิตยสารมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

คอลัมน์

ในด้านนี้จะแบ่งเป็นคอลัมน์ที่ต่างกัน โดยจะมีสัญลักษณ์ของคอลัมน์นั้นๆ ประกอบกับชื่อคอลัมน์ที่มีความคล้องจองกัน แบ่งเป็น

MANifesto	= บทบัญญัติ	เป็นคอลัมน์ของ introduction
MANfold	= หลากหลาย	เป็นคอลัมน์ของ New Lifestyle
MANerism	= จริตนิยม	เป็นคอลัมน์ของ Trends
MANners	= มารยาท	เป็นคอลัมน์ของ Designer Interview
MANic	= เกี่ยวกับความคลั่งไคล้	เป็นคอลัมน์ของ Fashion Set
MANual	= คู่มือ	เป็นคอลัมน์ของ Fashion Lifestyle
MANmade	= สิ่งที่ทำขึ้น	เป็นคอลัมน์ของ Make Yourself

สารบัญ

หน้าสารบัญจะต้องสร้างความน่าสนใจและแปลกใหม่กว่านิตยสารที่มีอยู่ทั่วไป โดยออกแบบให้เกิดความรู้สึกกระตุ้นผู้อ่าน โดยการใช้เส้นนำสายตาเป็นเส้นที่เกิดการทแยงไปสู่ภาพตัวอย่างของแต่ละหน้า โดยใช้ภาพตัวอย่างเป็นภาพพิมพ์สองสี เป็นสีเขียวที่เป็นสีหลักของหนังสือ

เลขหน้า

กำหนดให้ใช้สีรองของหนังสือที่เป็นสีแสดรองพื้นอยู่เพื่อสร้างความแตกต่างและเป็นจุดเด่นให้เห็นได้ง่าย

Logo

สร้างอัตลักษณ์ของหนังสือโดยการใช้ฟอนต์ใน 2 ลักษณะ

1. แบบรูปทรงเรขาคณิตแบบง่ายซึ่งตัดทอนมาจากขอบกระดาษส่วนข้างของหนังสือ
2. ตัวอักษรDidotที่มีลักษณะเป็นตัวอักษรแบบโบราณ มีความคลาสสิกอยู่ในตัว ซึ่งแบบอักษรทั้งสองตัวนี้จะถูกใช้สลับกันไปมา เพื่อสื่อถึงกลุ่มเป้าหมายที่มีทั้งวัยรุ่นตอนปลายจนถึงผู้ใหญ่ จังหวะให้อยู่ด้านบนเหนือสุดของหนังสือ ตรงกลาง เพื่อหลีกเลี่ยงการดูกว้างทับซ้อนจากแผงหนังสือ

Format

ขนาด 11.69 x 16.54 นิ้ว พิมพ์บนกระดาษปอนด์สีขาวในระบบอิงก์เจ็ท เข้ารูปเล่มแบบ มุงหลังคาเย็บค้ำย แต่ละหน้าจะมีแถบไอคอนของคอลัมน์ ชื่อคอลัมน์ และเลขหน้าอยู่ส่วน มุมบน หน้าซ้ายอยู่มุมซ้าย หน้าขวาอยู่มุมขวา มีสัญลักษณ์ชื่อของคอลัมน์อยู่ที่แถบซ้าย กลางเล่มในหน้าซ้าย และแถบขวากลางเล่มในหน้าขวา

Column Closer Logo

เป็นตัวบ่งบอกให้ผู้อ่านทราบว่าคอลัมน์ที่อ่านอยู่ได้จบลงแล้ว โดยการออกแบบตัวปิด คอลัมน์นี้ใช้สัญลักษณ์ของหนังสือมาเป็นตัวปิด ที่มีลักษณะคล้ายเชือกนู้กมาร์ด เพื่อให้ตรงกับโจทย์ของนิตยสารที่วางไว้คือ หนังสือไบเบิลแฟชั่น

Font

ใช้โครงลักษณะของโลโก้มาพัฒนาเป็นหัวข้อตัวอักษรประกอบไปด้วยกัน 2 ส่วน

1. ส่วนที่เป็นรูปทรงเรขาคณิตแบบง่ายซึ่งตัดทอนมาจากขอบกระดาษส่วนข้างของหนังสือ
2. ตัวอักษรDidoที่มีลักษณะเป็นตัวอักษรแบบโบราณ มีความคลาสสิกอยู่ในตัว ซึ่งแบบอักษรทั้งสองตัวนี้จะถูกใช้สลับกันไปมา เพื่อสื่อถึงกลุ่มเป้าหมายที่มีทั้งวัยรุ่นตอนปลายจนถึงผู้ใหญ่

4.3 สรุปเนื้อหา

เนื้อหาภายในเล่มแบ่งเป็น

MANifesto	คอลัมน์ Introduction	10%
MANfold	คอลัมน์ New Lifestyle	5%
MANerism	คอลัมน์ Trends	10%
MANners	คอลัมน์ Designer Interview	15%
MANic	คอลัมน์ Fashion Set	20%
MANual	คอลัมน์ Fashion Lifestyle	20%
MANmade	คอลัมน์ Make Yourself	10%
Advertising		10%

1. Manifesto / introduction

1.1 Editor note

1.2 Contents

2. Manfold / New Lifestyle

เป็นส่วนของการอัปเดตข่าวสารใหม่ๆ ประกอบไปด้วย movie / music / art / book / gadget

3. Manerism / Trends

เรื่องราวของคอลเลกชั่นใหม่ของแบรนด์ดีไซน์เนอร์ไทย

4. Manners / Designer Interview

พูดคุยกับบรรดาผู้ที่คลั่งหวอดอยู่ในวงการแฟชั่น ไม่ว่าจะเป็น designer stylist ฯลฯ

5. Manic / Fashion Set

ภาพถ่ายแฟชั่น ที่กำหนดแนวทางที่เรียบง่าย สำหรับฉบับนี้เป็นแฟชั่น Man About Town

6. Manual / Fashion Lifestyle

6.1 Making sense of pattern

เรื่องของ pattern ผ้าที่แนะนำว่าผ้าชนิดไหนเหมาะกับการใส่แบบใด

6.2 The original icon

บุคคลต้นแบบที่ทำให้จดจำเค้าในแบบนี้ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.3 Maison Martin Margiela

เรื่องราวของ maison martin margiela กับโรงเเรมใหม่

7. Manmade / make yourself

ส่วนที่แนะนำ ชี้นะ ในแนวทางการแต่งตัวไม่ว่าจะเป็นเรื่องโครงหน้า รูปร่าง
ลักษณะ เครื่องหมายดูแลเสื้อผ้า ฯลฯ

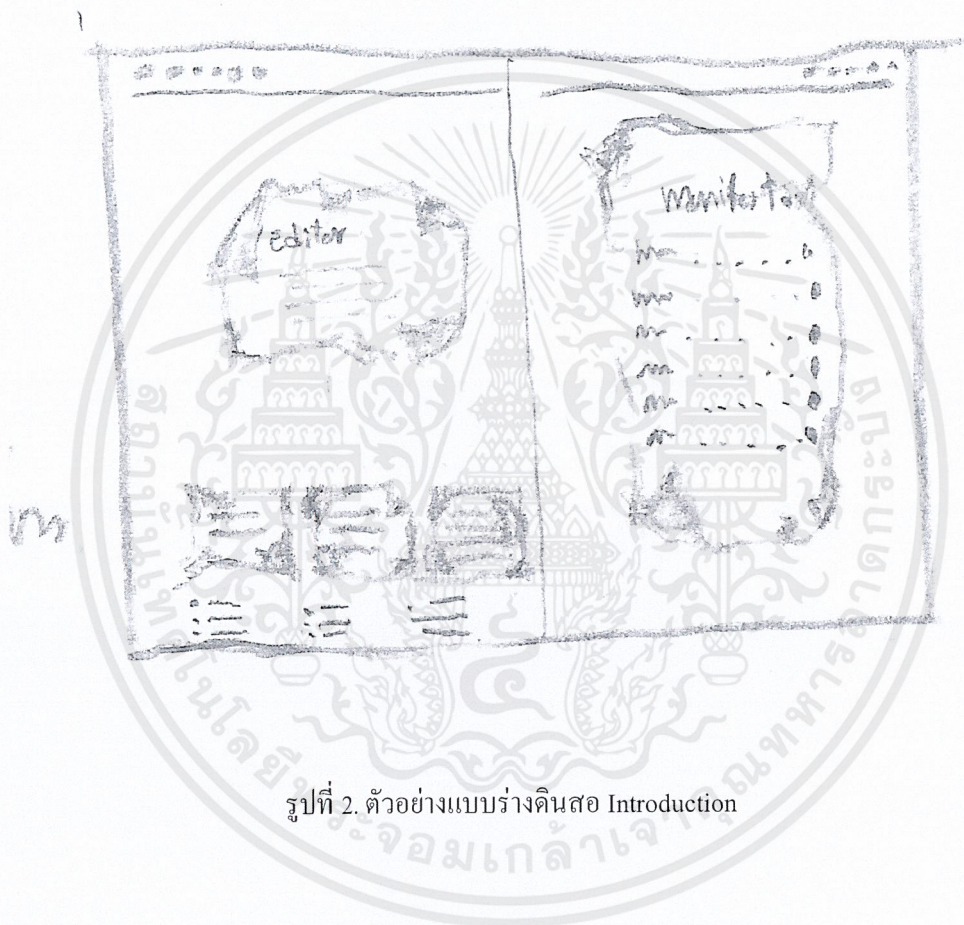

4.4 ตัวอย่างแบบร่าง

รูปที่ 1. ตัวอย่างแบบร่างดินสอ หน้าปก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2. ตัวอย่างแบบร่างดินสอ Introduction

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

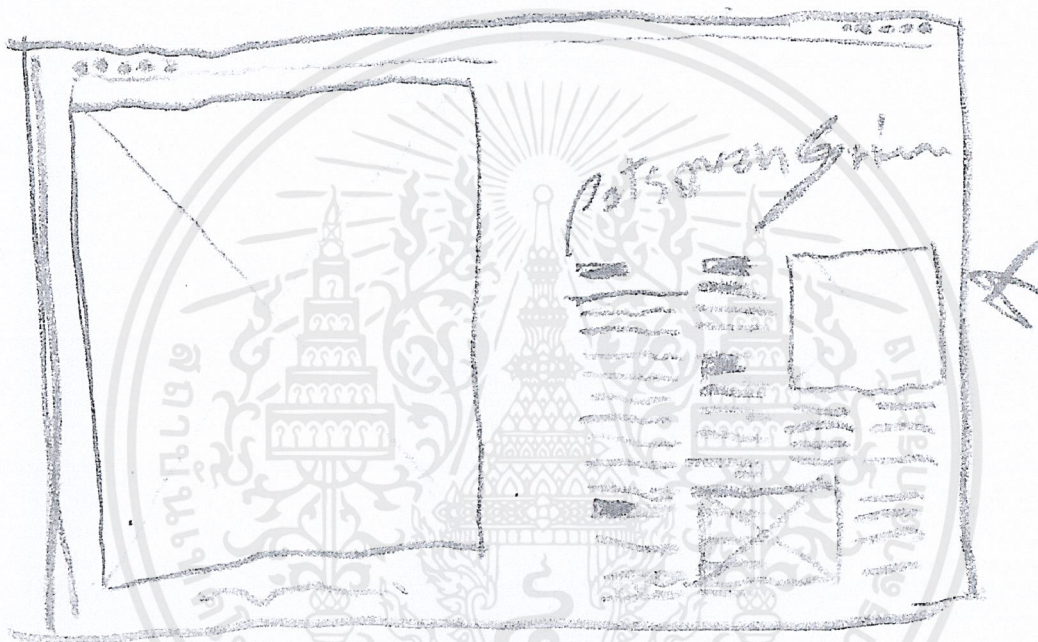
รูปที่ 3. ตัวอย่างแบบร่างคินสอ manifold / new lifestyle

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

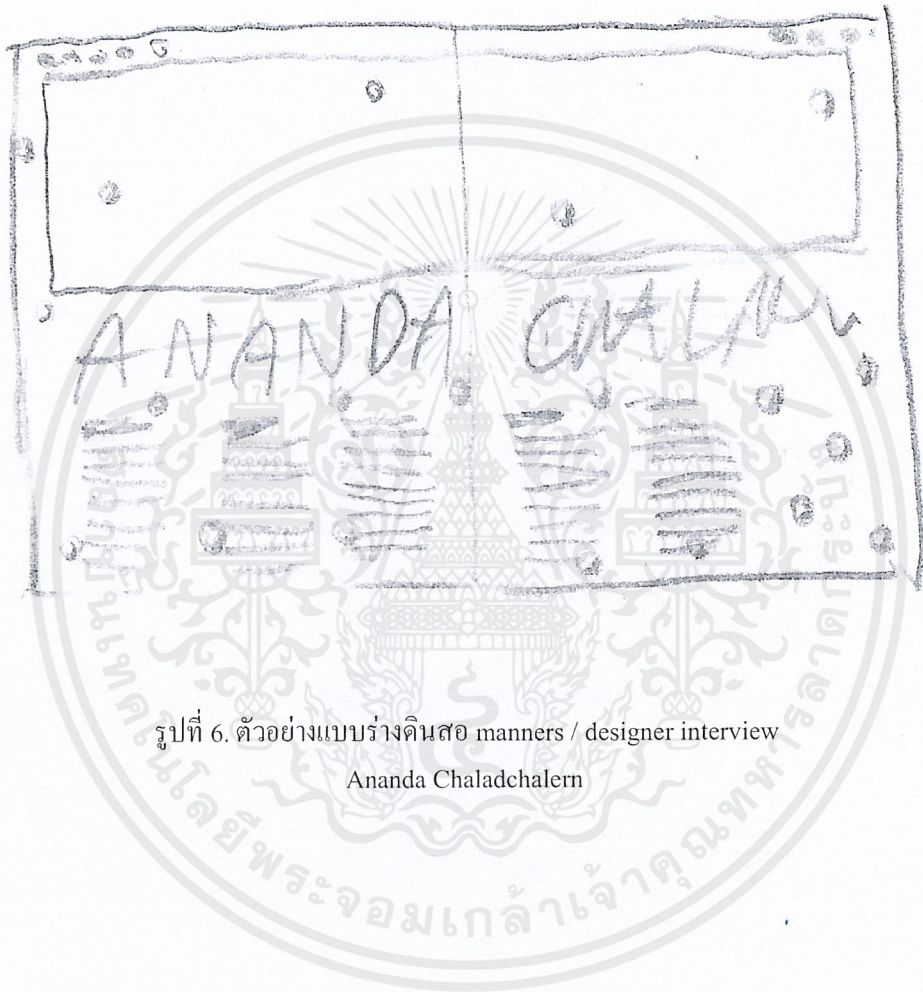
รูปที่ 4. ตัวอย่างแบบร่างดินสอ manerism / trends

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 5. ตัวอย่างแบบร่างดินสอ manners / designer interview
Patsarun Sriluansoi

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 6. ตัวอย่างแบบร่างดินสอ manners / designer interview
Ananda Chaladchaleorn

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 7. ตัวอย่างแบบร่างดินสอ manic /fashion set (1)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

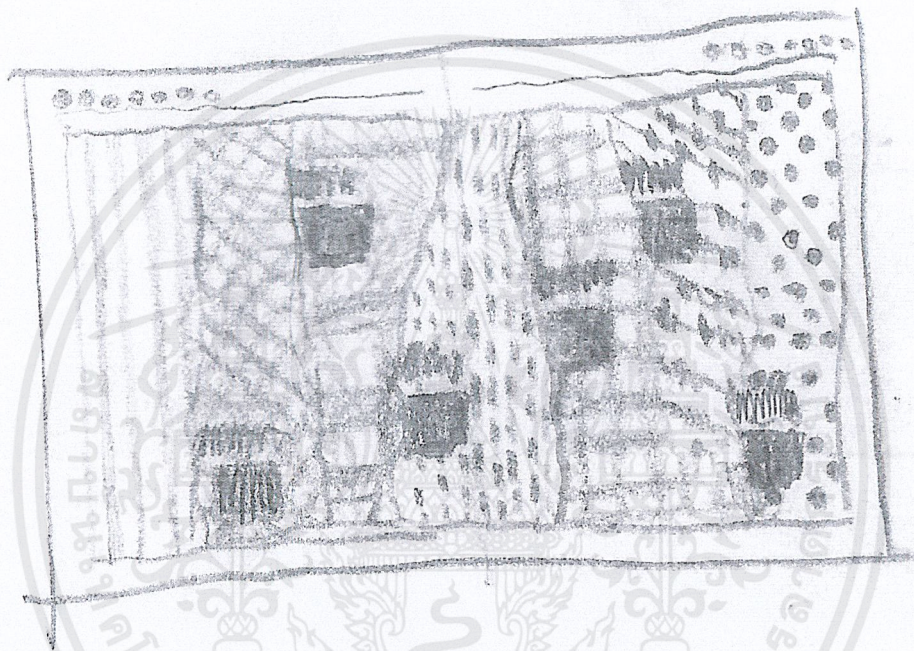
รูปที่ 8. ตัวอย่างแบบร่างดินสอ manic/fashion set (2)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

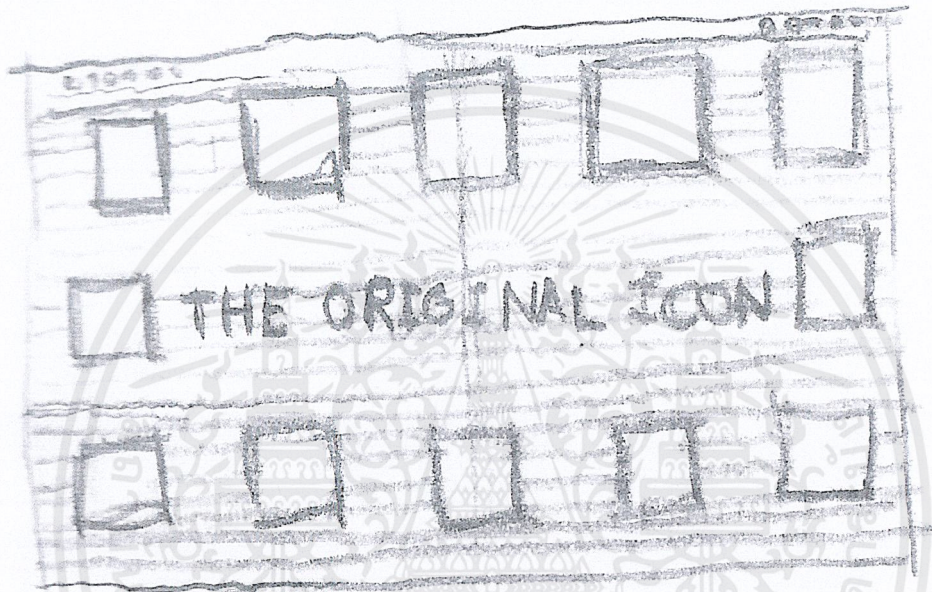
รูปที่ 9. ตัวอย่างแบบร่างดินสอ manic /fashion set (3)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 10. ตัวอย่างแบบร่างดินสอ manual / fashion lifestyle
making sense of pattern

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 11. ตัวอย่างแบบร่างดินสอ manual / fashion lifestyle
The original icon

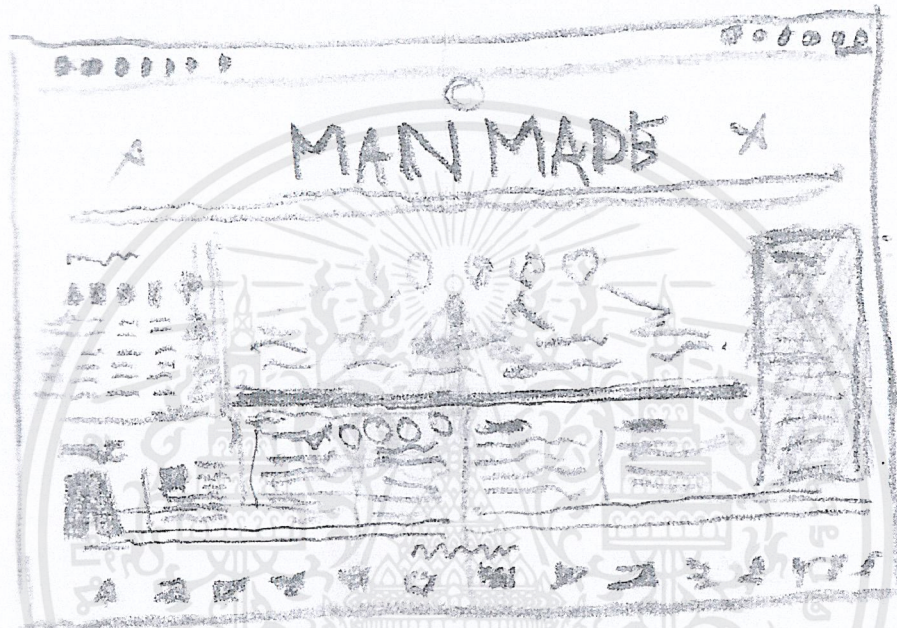
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4

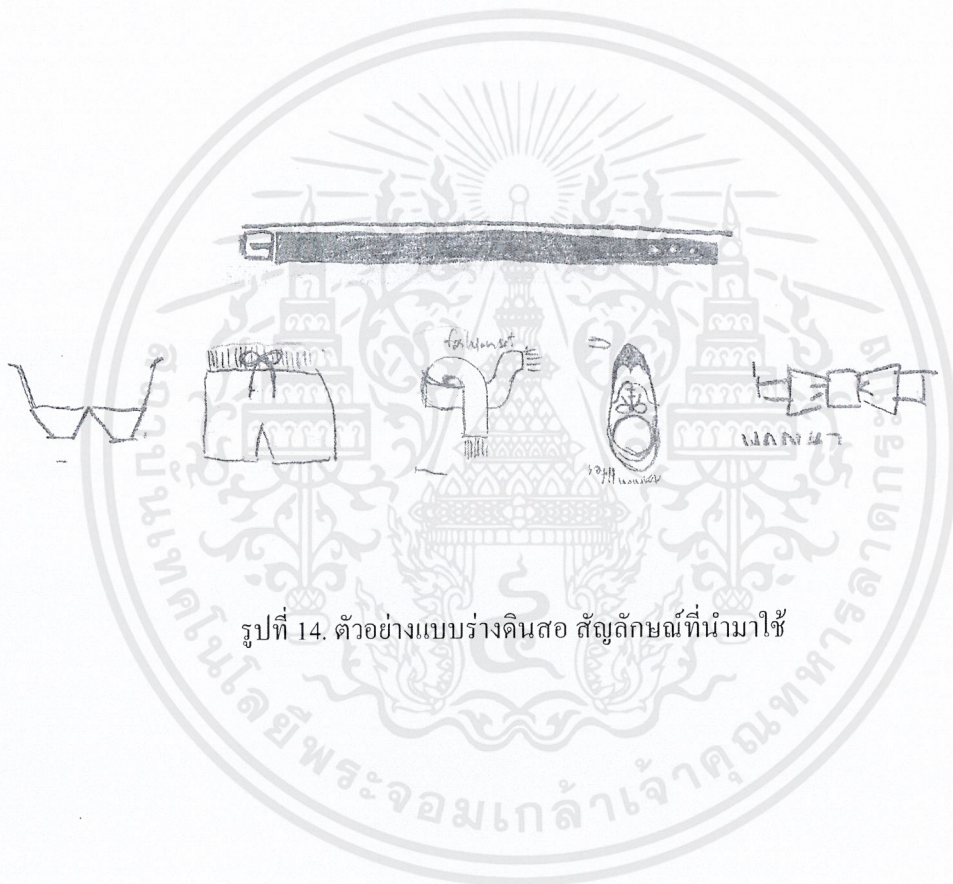
รูปที่ 12. ตัวอย่างแบบร่างดินสอ manual / fashion lifestyle
maison martin margiela

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 13. ตัวอย่างแบบร่างดินสอ manmade / make yourself

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 14. ตัวอย่างแบบร่างดินสอ สัญลักษณ์ที่นำมาใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 15. ตัวอย่างแบบร่าง หน้าปก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 16. ตัวอย่างแบบร่าง manfold / new lifestyle .

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

MANNERS / DESIGNER INTERVIEW

PATSARUN SRILUANSOI

คุณปัสซารุนศรีลูอานซอย เป็นคนที่มีหัวด้านแฟชั่นมาตั้งแต่เด็ก... (The text continues with an interview transcript about his career and design philosophy.)

Fashion

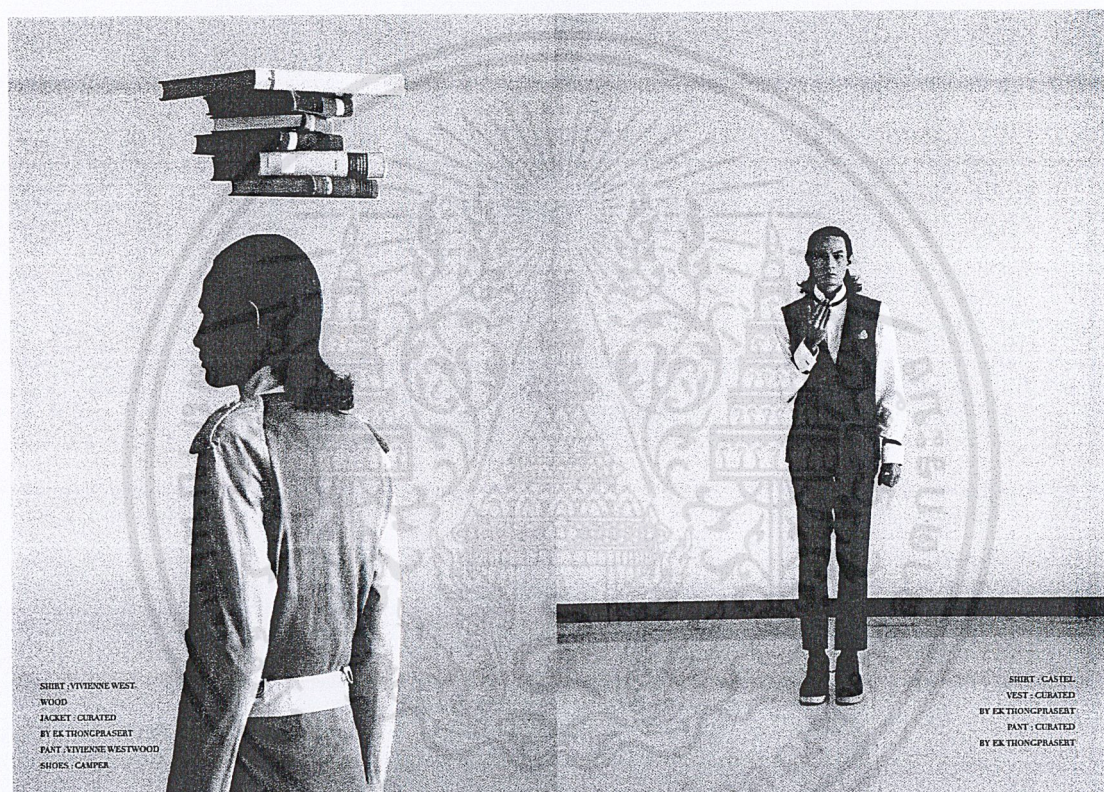
รูปที่ 17. ตัวอย่างแบบร่าง manners / designer interview
Patsarun Sriluansoi

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

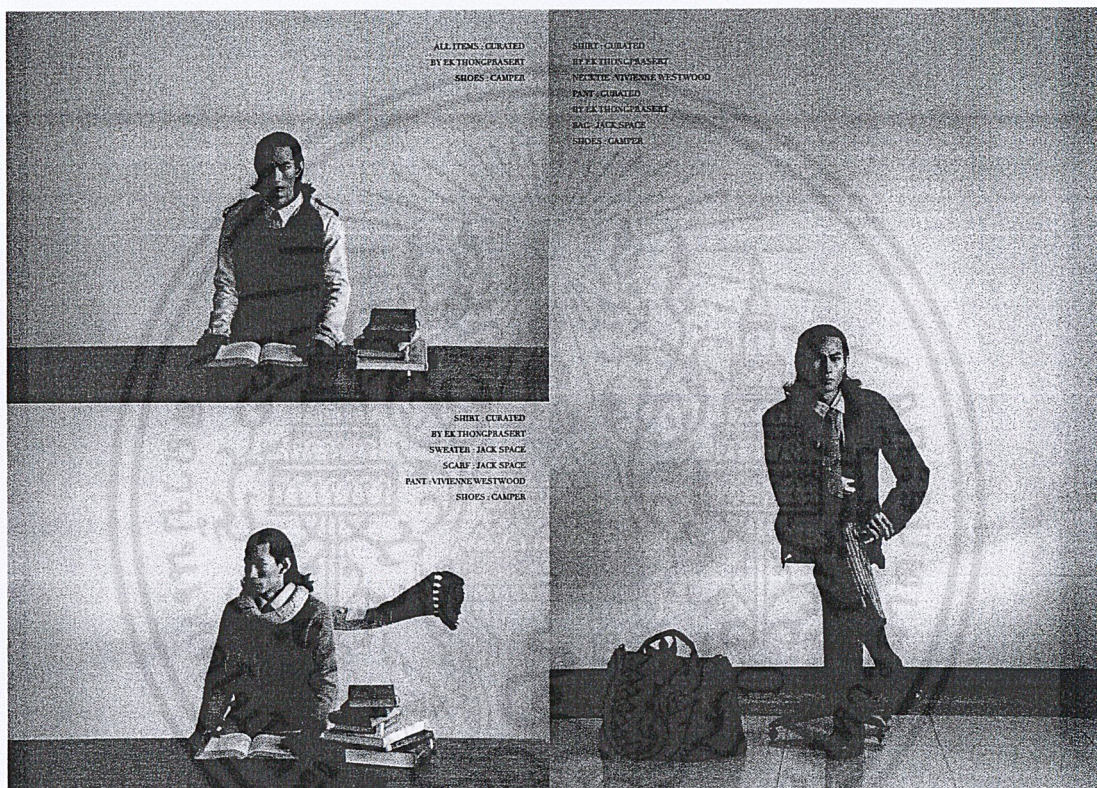
รูปที่ 19. ตัวอย่างแบบร่าง manic /fashion set (1)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

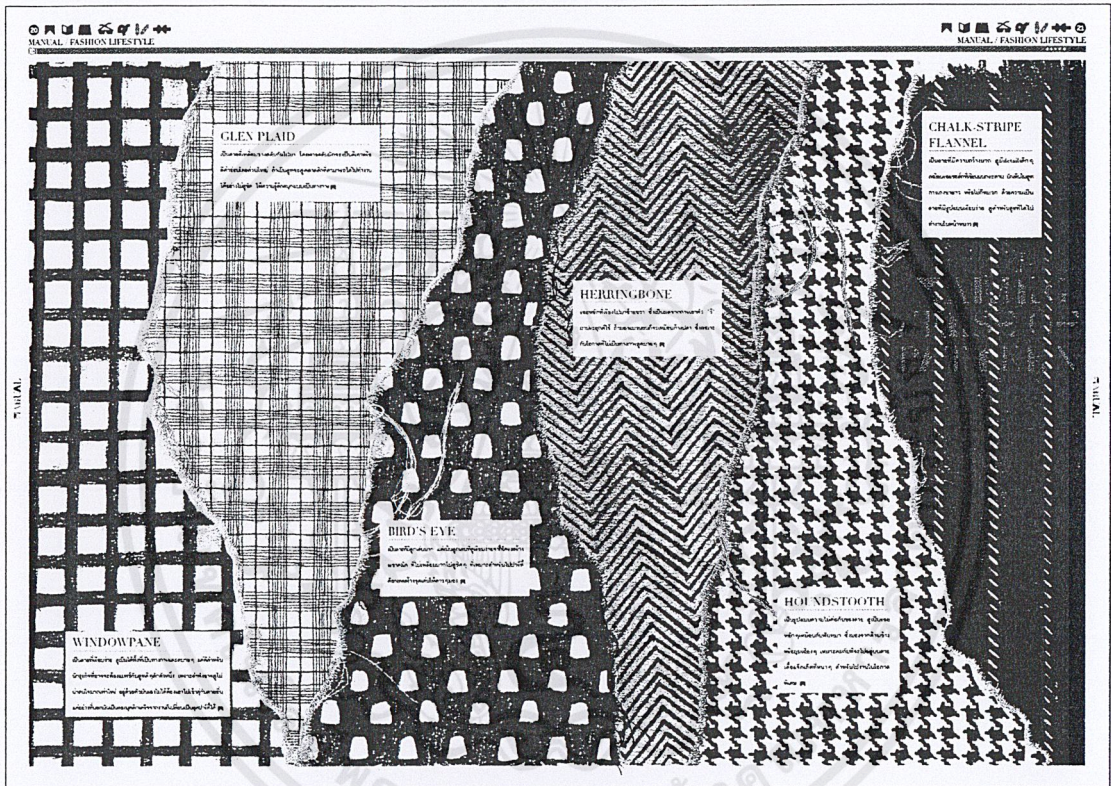
รูปที่ 20. ตัวอย่างแบบร่าง manic /fashion set (2)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

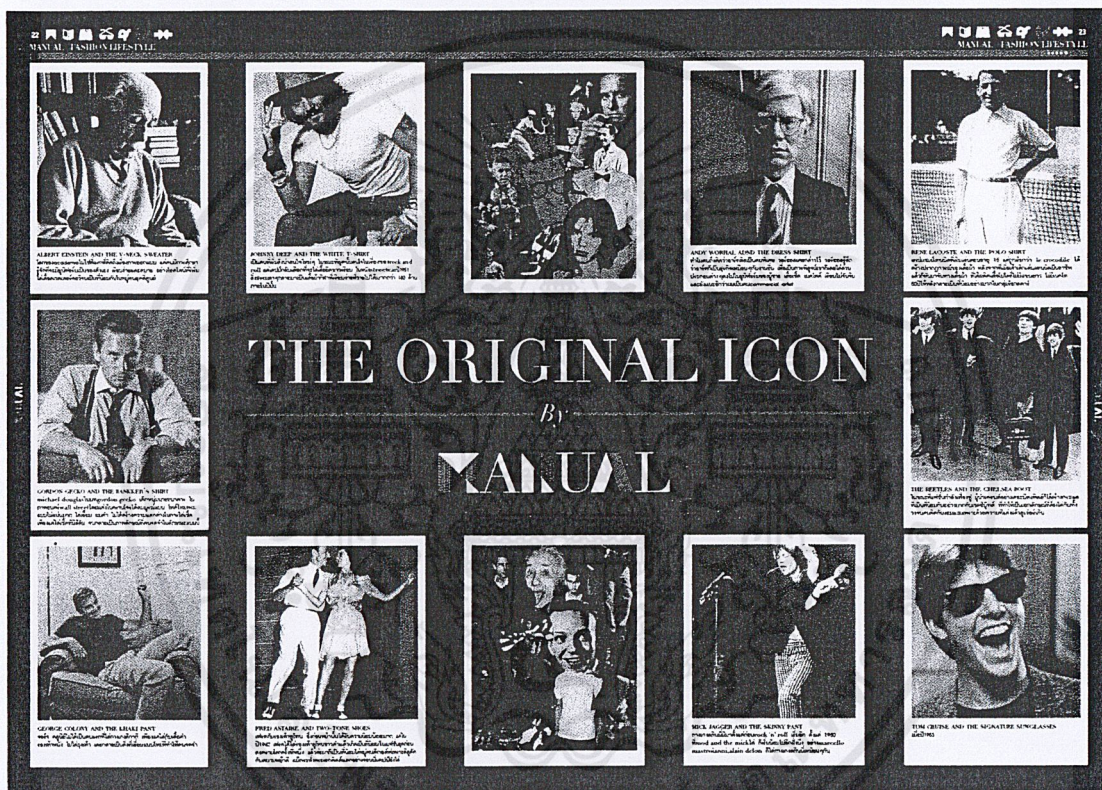
รูปที่ 21. ตัวอย่างแบบร่าง manic /fashion set (3)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 22. ตัวอย่างแบบร่าง manual / fashion lifestyle
making sense of pattern

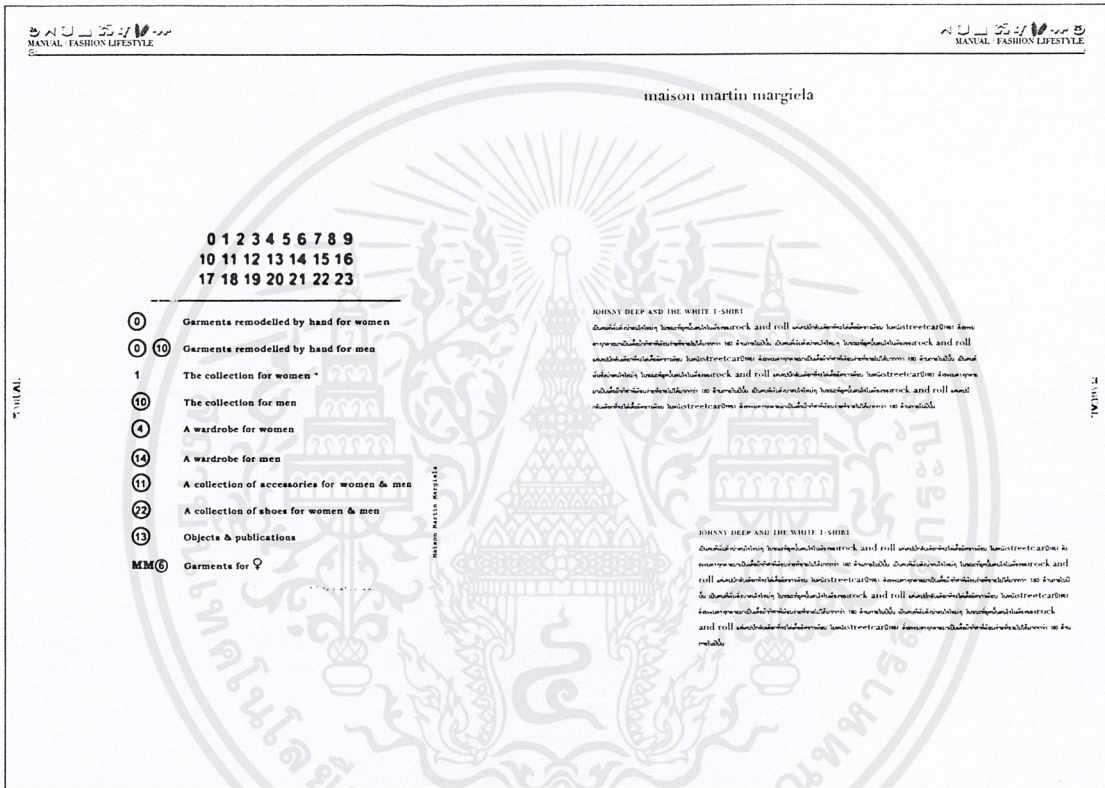
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 23. ตัวอย่างแบบร่าง manual / fashion lifestyle

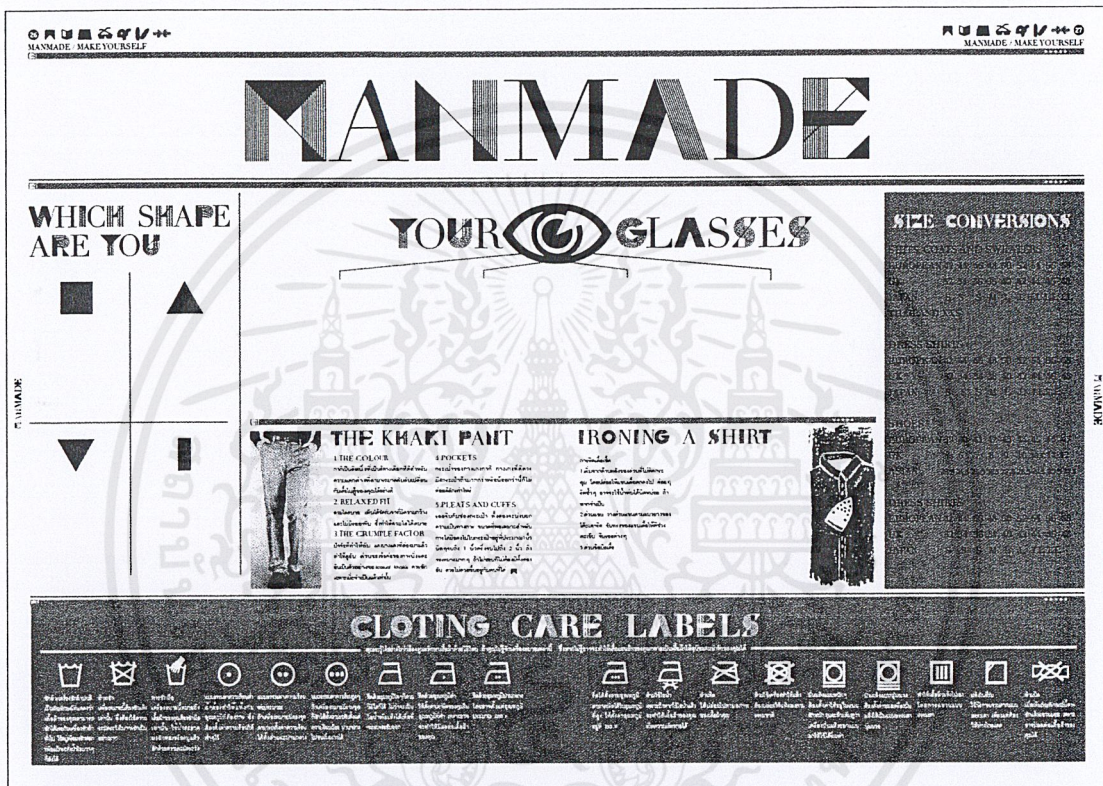
The original icon

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

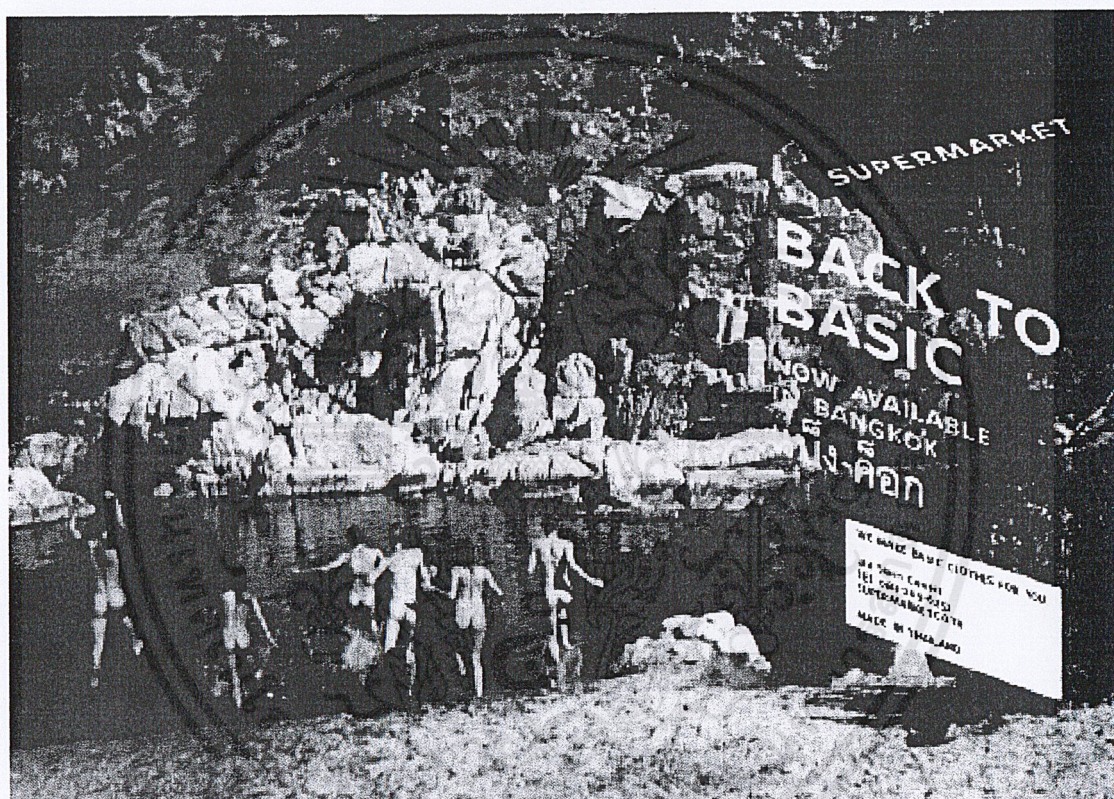
รูปที่ 24. ตัวอย่างแบบร่าง manual / fashion lifestyle
maison martin margiela

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 25. ตัวอย่างแบบร่าง manmade / make yourself

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 26. ตัวอย่างแบบร่าง Advertising

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

5.1 แบบอักษรที่ใช้สำหรับนิตยสาร

รูปที่ 27. การออกแบบตัวอักษรที่ใช้สำหรับนิตยสาร
ชุดที่ 1 ตัวอักษรที่ใช้สำหรับหัวข้อที่มีขนาดใหญ่

รูปที่ 28. การออกแบบตัวอักษรที่ใช้สำหรับนิตยสาร
ชุดที่ 2 ตัวอักษรที่ใช้สำหรับหัวข้อที่มีขนาดเล็ก

5.2 โลโก้

The word "MANIFESTO" is rendered in a bold, black, sans-serif font. Each letter is filled with a unique pattern of vertical lines of varying thickness and spacing, creating a textured, graphic effect. The logo is centered horizontally and partially overlaid by a large, faint watermark of the University of the Pacific seal in the background.

รูปที่ 29. การออกแบบโลโก้นิตยสาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

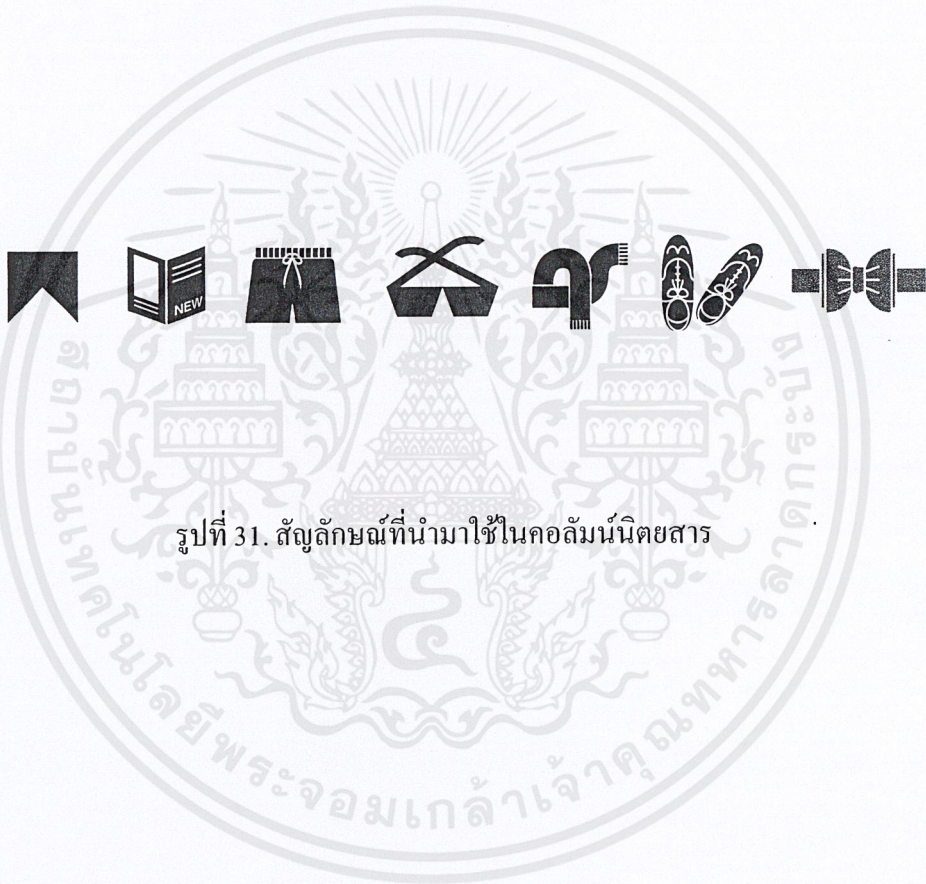
5.3 Heading Column

รูปที่ 30. Heading Column

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

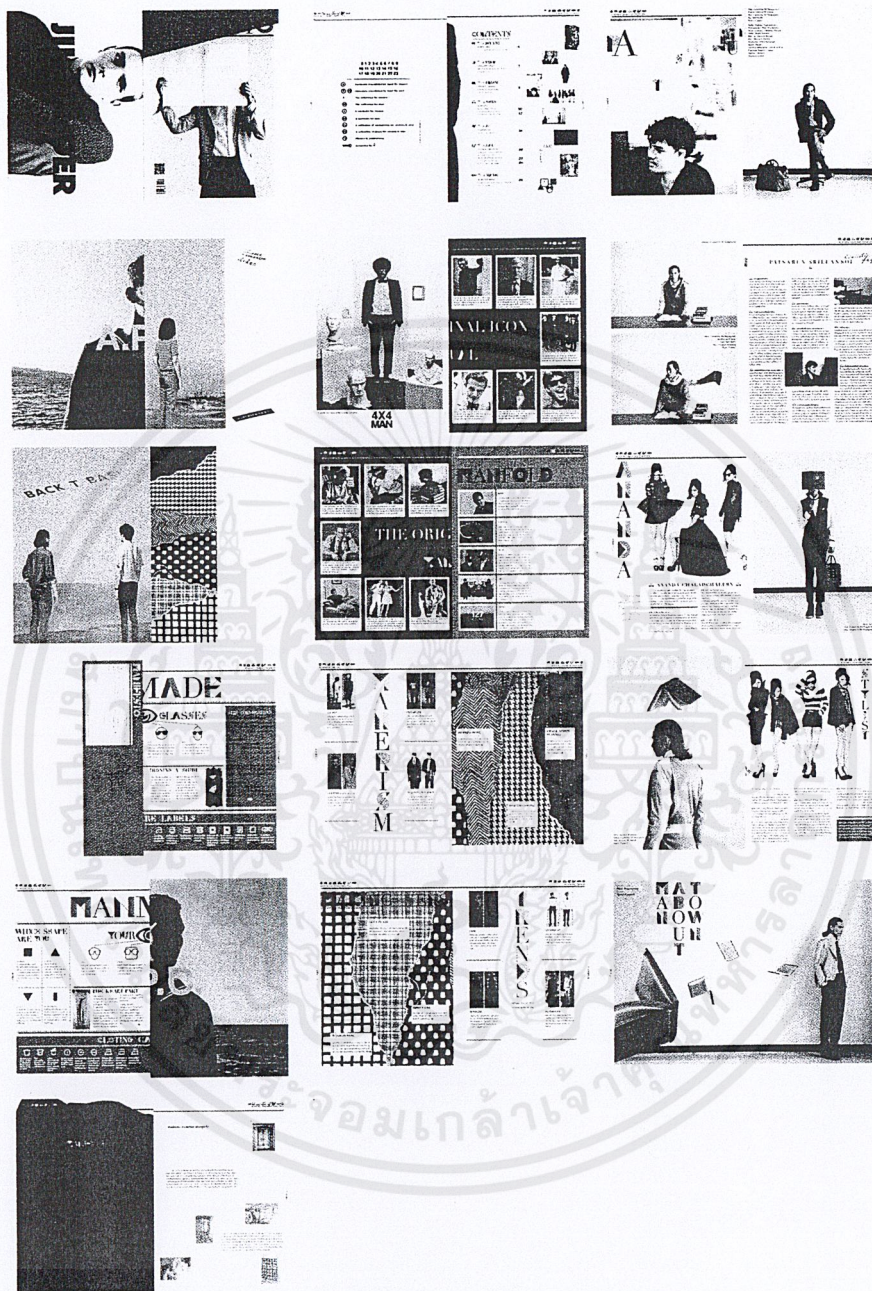
5.4 สัญลักษณ์ที่นำมาใช้ในคอลัมน์นิตยสาร

รูปที่ 31. สัญลักษณ์ที่นำมาใช้ในคอลัมน์นิตยสาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

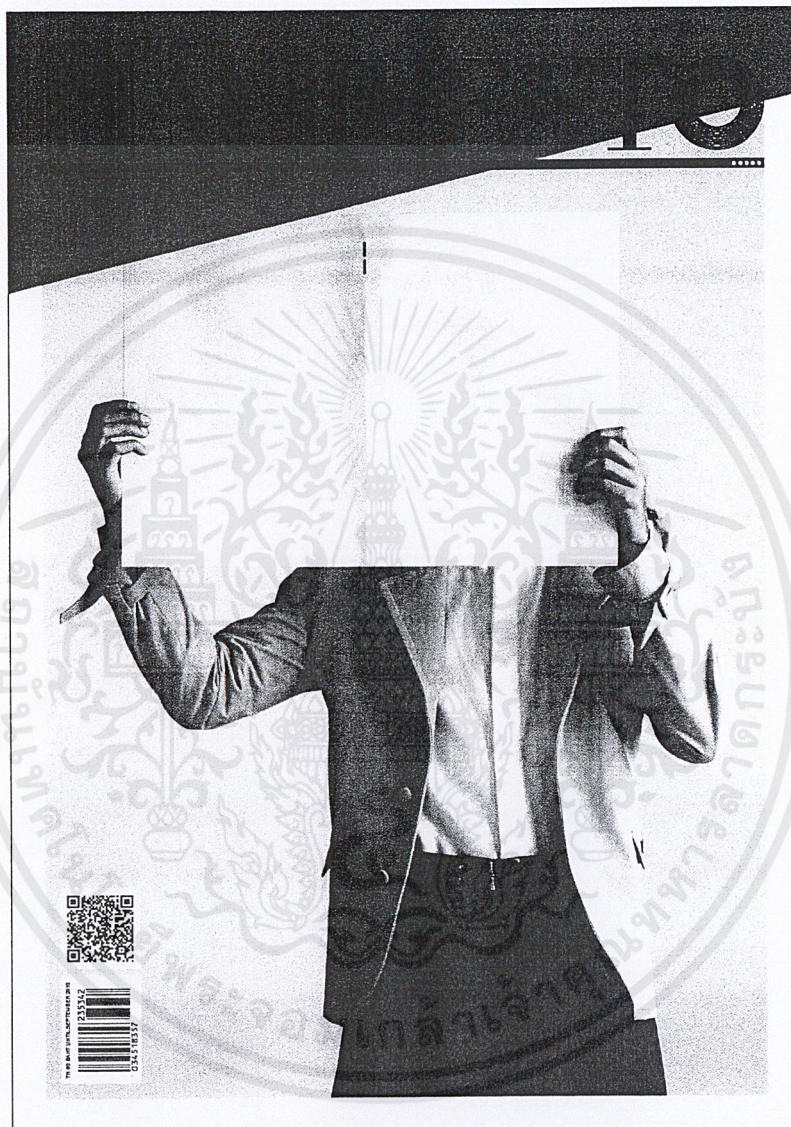
5.5 Dummy

รูปที่ 32. Dummy

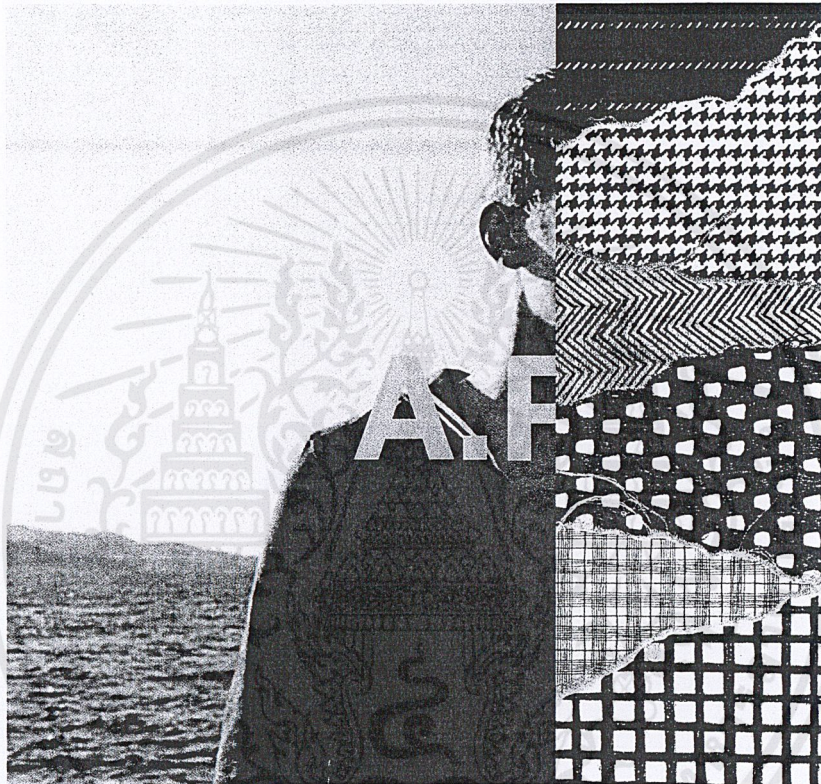
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.6 ผลงาน

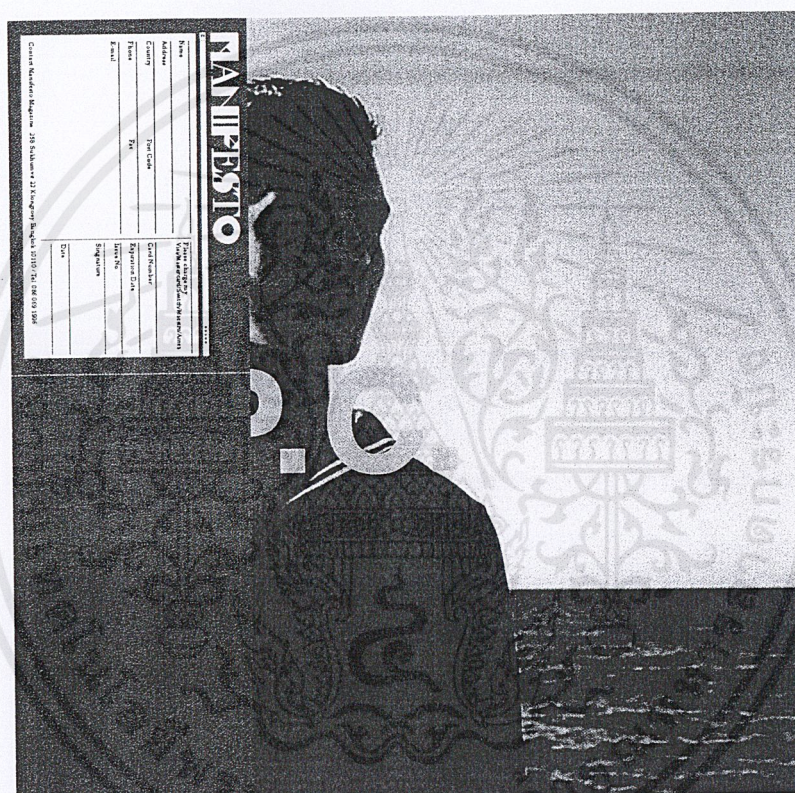
รูปที่ 33. หน้าที่ 1 หน้าปก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

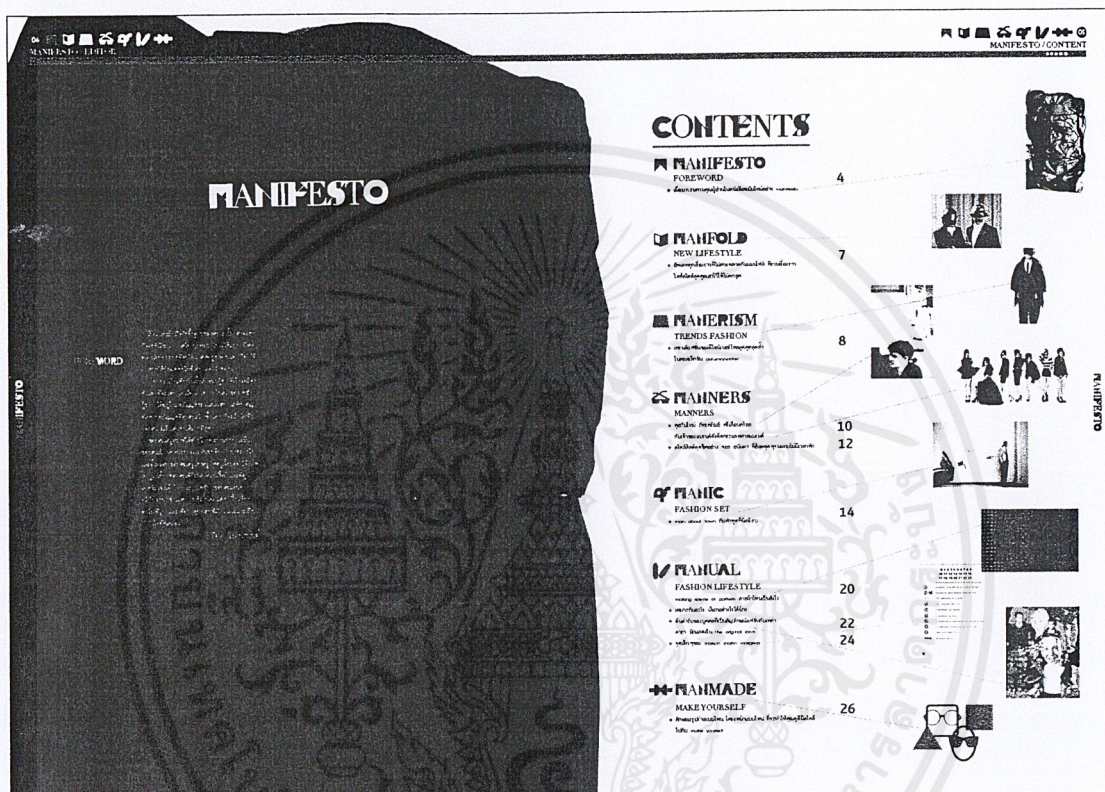
รูปที่ 34. หน้าที่ 2-3 Advertising & Member

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 35. หน้าที่ 4-5 Advertising & Member

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 36. หน้าที่ 6-7 Introduction

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

The image shows a magazine spread for '4X4 MAN'. The left page features a man in a dark suit and bow tie standing in a gallery-like setting with busts. Below the image, it says 'Available at Central chidlom, Lajew, Pinkoi' and '4X4 MAN'. The right page has a grid layout with sections: 'BOOK', 'GADGET', 'MUSIC', 'ART', and 'MOVIE'. Each section includes a small image and a short article in Thai. The magazine title '4X4 MAN' is prominently displayed at the top of the right page.

รูปที่ 37. หน้าที่ 8-9 Manfold / New lifestyle

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

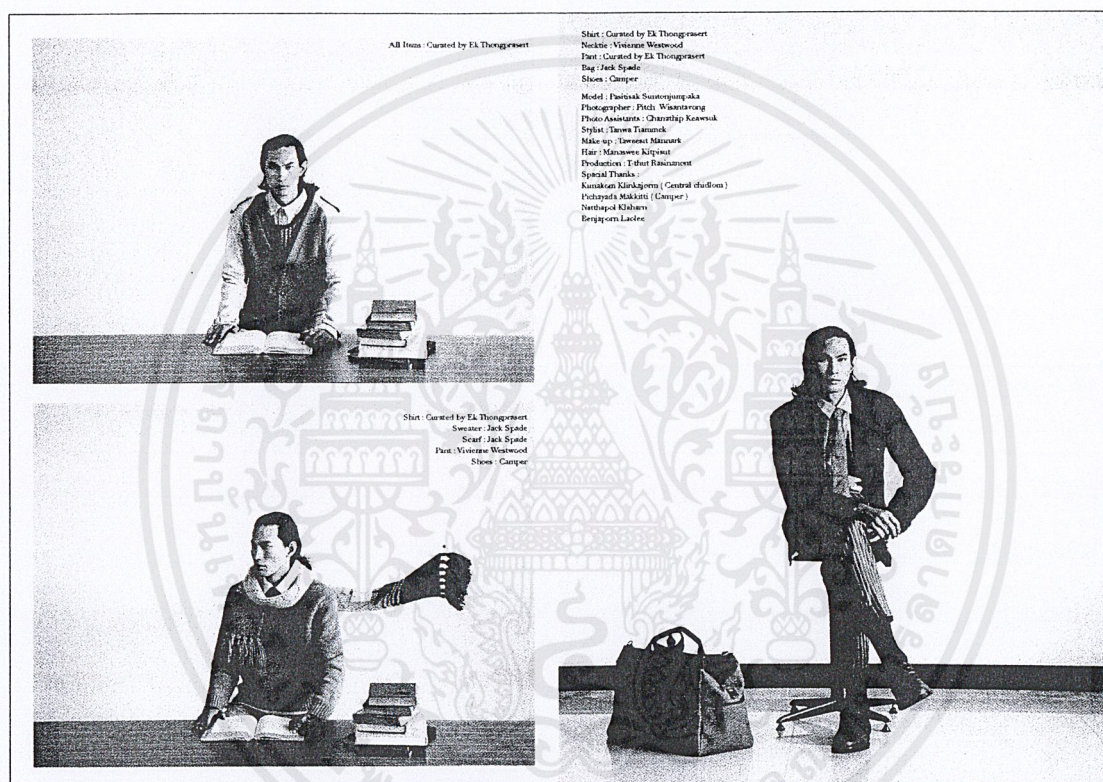
รูปที่ 41. หน้าที่ 16-17 Manic / Fashion set (1)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

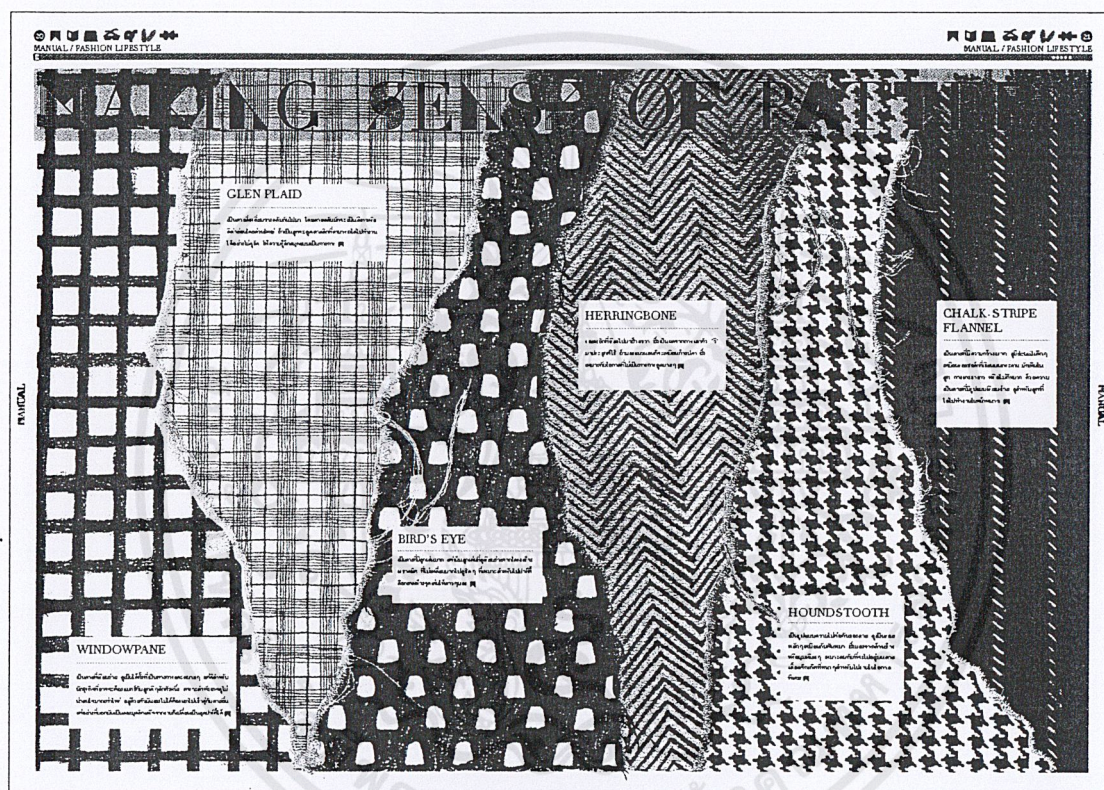
รูปที่ 42. หน้าที่ 18-19 Manic / Fashion set (2)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

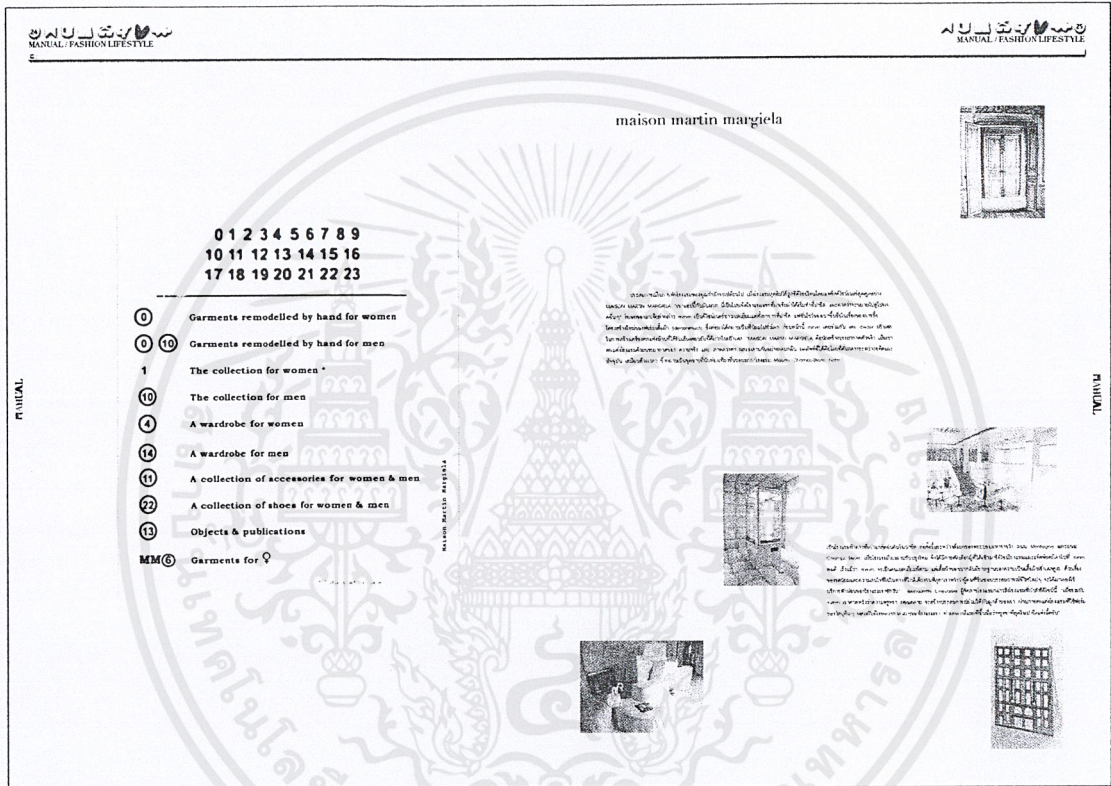
รูปที่ 43. หน้าที่ 20-21 Manic / Fashion set (3)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 44. หน้าที่ 22-23 Manual / Fashion lifestyle
 Making sense of pattern

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 46. หน้าที่ 26-27 Manual / Fashion lifestyle
Maison Martin Margiela

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

MANMADE / MAKE YOURSELF

MANMADE

WHICH SHAPE ARE YOU

<p>รูปสี่เหลี่ยม หมายถึงรูปร่างที่ ผอมหรืออ้วนเกินไป หรือรูปร่างที่ค่อนข้าง กลมหรือค่อนข้าง แบน</p>	<p>รูปสามเหลี่ยม หมายถึงรูปร่างที่ ผอมหรืออ้วนเกินไป หรือรูปร่างที่ค่อนข้าง กลมหรือค่อนข้าง แบน</p>
<p>รูปสามเหลี่ยม หมายถึงรูปร่างที่ ผอมหรืออ้วนเกินไป หรือรูปร่างที่ค่อนข้าง กลมหรือค่อนข้าง แบน</p>	<p>รูปสี่เหลี่ยม หมายถึงรูปร่างที่ ผอมหรืออ้วนเกินไป หรือรูปร่างที่ค่อนข้าง กลมหรือค่อนข้าง แบน</p>

YOUR GLASSES

<p>รูปกลม หมายถึงรูปร่างที่ ผอมหรืออ้วนเกินไป หรือรูปร่างที่ค่อนข้าง กลมหรือค่อนข้าง แบน</p>	<p>รูปสี่เหลี่ยม หมายถึงรูปร่างที่ ผอมหรืออ้วนเกินไป หรือรูปร่างที่ค่อนข้าง กลมหรือค่อนข้าง แบน</p>	<p>รูปไข่ หมายถึงรูปร่างที่ ผอมหรืออ้วนเกินไป หรือรูปร่างที่ค่อนข้าง กลมหรือค่อนข้าง แบน</p>	<p>รูปตาแมว หมายถึงรูปร่างที่ ผอมหรืออ้วนเกินไป หรือรูปร่างที่ค่อนข้าง กลมหรือค่อนข้าง แบน</p>
--	---	--	--

SIZE CONVERSIONS

MANMADE

THE KHAKI PANT

1. การเลือก
2. การดูแลรักษา
3. การซักล้าง

IRONING A SHIRT

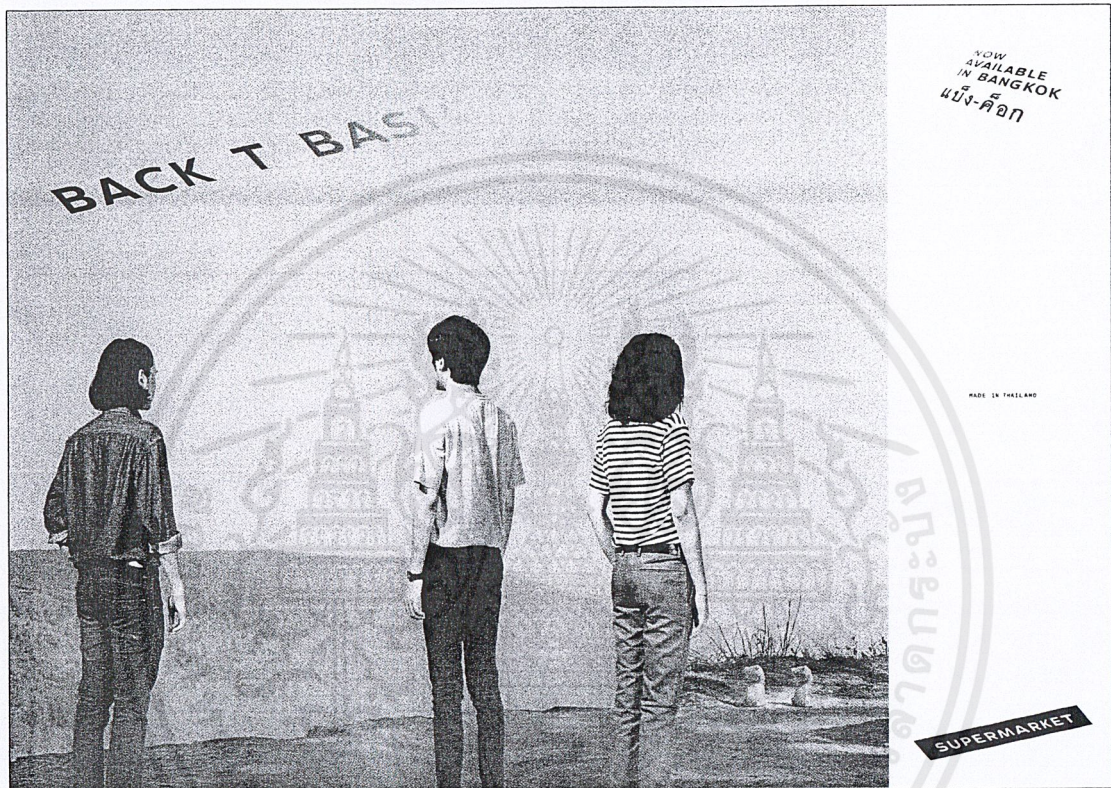
1. การเลือก
2. การดูแลรักษา
3. การซักล้าง

CLOTHING CARE LABELS

MANMADE

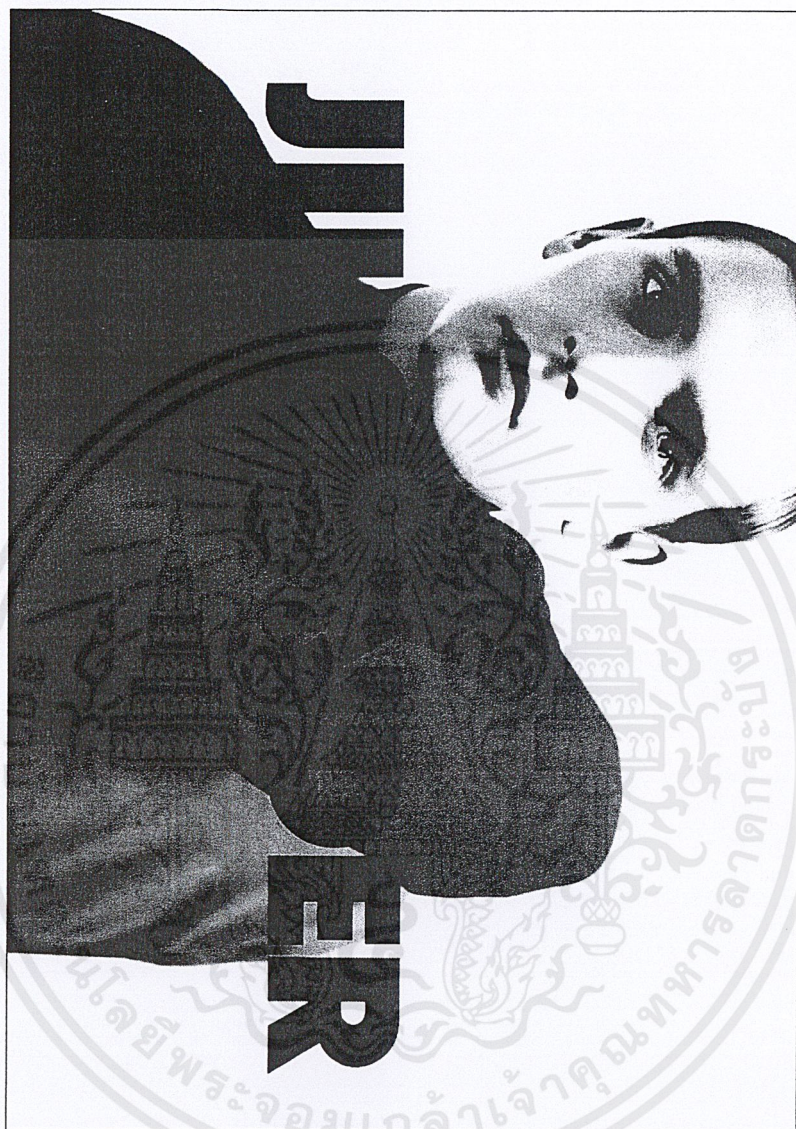
รูปที่ 47. หน้าที่ 28-29 Manmade / Make yourself

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 48. หน้าที่ 30-31 Advertising

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 48. หน้าที่ 32 Advertising

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

6.1 สรุปผล

1. นิตยสารที่มีอยู่ในประเทศส่วนใหญ่จะพูดถึงเรื่องรวมๆ โดยมาก มากกว่าที่เป็นเรื่องเฉพาะทาง หรือไม่ใคร่ขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับนิตยสารที่ว่าด้วยเรื่องของแฟชั่นการแต่งตัวของผู้ชายที่ไม่มีปรากฏอยู่ในประเทศไทย ซึ่งต่างจากนิตยสารต่างประเทศที่มีทางเลือกของนิตยสารแฟชั่นเฉพาะทางให้สำหรับผู้บริโภคเป็นจำนวนมาก
2. ส่วนใหญ่นิตยสารที่นำเสนอเกี่ยวกับแฟชั่น จะถูกนำเสนอออกมาในรูปแบบเชิงพาณิชย์เป็นหลัก แต่ยังคงขาดการนำเสนอในด้านของแนวคิดที่มาของการออกแบบ ซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญและควรนำเสนอ

6.2 ข้อเสนอแนะ

1. ควรจะให้ความสำคัญทางด้านการออกแบบ และจัดวางให้มีความสอดคล้องกับเรื่องและเนื้อหาที่จะนำเสนอในหัวข้อนั้นๆ
2. การนำเสนอสิ่งแปลกใหม่และร่วมสมัย
3. ในแต่ละเล่มควรมีประเด็นในการพูดที่ต่างกันออกไปเพื่อความน่าสนใจ และไม่ซ้ำเนื้อ
4. ควรระวังเรื่องการวางตัวอักษร ระยะห่างตัวอักษร การตัดคำ และช่องว่างระหว่างบรรทัด
5. การเลือกขนาดตัวอักษรควรศึกษาไม่ให้มีผลกระทบต่อขนาดของแมกกาซีน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

David Granger : The handbook of style . The original icon/Your eleglasses/Which shape are you . New York . 2009

James Bassil : The style bible .making sense of patterns . New York . 2007

music&art .สืบค้น 11 มกราคม 2554 เข้าถึงได้จาก <http://www.dazeddigital.com/>

TRENND.S .สืบค้น 11 มกราคม 2554 เข้าถึงได้จาก <http://www.thaicatwalk.com/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล นายธีทัต ระสินานนท์
 ที่อยู่ 258 ซ.เจริญสุข ถ.พระราม4
 แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพฯ
 E-mail mastephen.tt@gmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2549 ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร
 พ.ศ. 2553 ระดับอุดมศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้